

Мәйда Жұмашқызы

Ана жүрек

Қараганды 2016

Мәйда Жұмашқызы

Ана жүрек

Қарағанды 2016

Пікір жазғандар

Қалиев. А.А - Е.А. Бекетов атындағы ҚарМУ-нің «Қазақ тілі білімі» кафедрасының доценті ф.ғ.к.

Жарылғапов Ж.Ж. - Е.А. Бекетов атындағы ҚарМУ-нің «Қазақ әдебиеті» кафедрасының профессоры ф.ғ.д.

Автордың төртінші шығармашылық еңбегі танымдық әрі эстетикалық құндылығы - жас үрпаққа үлкен үлгі-өнеге болары сөзсіз. Қазақтың тілі сұлу, қонымды да толымды тіл. Сол тілді кестелеп өріп, өрнектеп, өлмейтін, өшпейтін ғажайыптар тудырған, асыл мұра, қазынасы сарқылмас алтын сандық - ауыз әдебиеті мен жазба әдебиеті үлгілеріне сүйенген.

Ақын жүректі жан

Көне дәуірден күні бүгінге дейін әлем жұртшылығына әйгілі түрк руханиятының өршіл өзені өз ағысымен ағуда Соның арналы бір саласы қазақ әдебиеті десек, артық айтқандық емес. Талай ғасырларға созылған осынау рухани көште небір дүлдүл ақын-жыраулар, салсерілер, жазушы-журналистер өз еңбектерін қалдырады. Қаламынан құс ұшырған сол бір рухани сарбаздардың бір шумак өлеңі болсын, том-том жинағы болсын, әйтеуір, қазақ руханиятының үйін көбейтіп, керегесін кеңейткені мәлім.

Адамзат даналығында: «теніз тамшидан құралады» деген ғажап сөз бар. Осы түрғыдан келгенде, менің қолыма бүгін баспаға бара жатқан бір жинақ түсті. Әр өлең-жырларын жинақтап, тұтастық танықтан бұл кітаптің авторы: Мәйда Жұмашқызы деген ақын жүректі жан екен.

Жинақтың аты «Ана жүрек» деп аталыпты. Еңбектің тақырыптық аясы, мазмұндық салмағы, құрылымдық жүйесі бір-бірімен үйлесіп, қиуласып тұр. Әр жылдары жазылған өлең өрнектерде замана ағымы, кезең көрінісі, өмір тынысы, уақыт бедері айқын аңғарылады.

Атальыш еңбектің танымдық әрі эстетикалық құндылығы - жас үрпаққа үлкен үлгі-өнеге болары сөзсіз. Қазақтың тілі сұлу, қонымды да толымды тіл. Сол тілді кестелеп өріп, өрнектеп, өлмейтін, өшпейтін ғажайыптар тудырған, асыл мұра, қазынасы сарқылмас алтын сандық - ауыз әдебиеті мен жазба әдебиеті үлгілеріне сүйенген.

Тұжырымда айтқанда, «Ана жүрек» атты бұл жинақ әр оқырманға, әр қазақ баласына қажет боларлық дүние. Рухани сұранысымызды өтеуге талпынған зерделі еңбектің бірі. Ендеше, ақ жол тілеп, сәт-сапар дейік!

E.A. Бекетов атындағы ҚарМУ-нің
«Қазақ әдебиеті» кафедрасының
профессоры ф.ғ.д. Жарылғапов Ж.Ж.

Айтар ойы айқын, тілі көркем

Қазақ халқы ежелден-ақ сөзді, сөз өнерін ерекше қадірлеп, оны үрпақтан - үрпаққа үзбей жеткізіп отырған, «Өнер алды - қызыл тіл», деп сөзге үлкен мән бере қараған. Өзінің кеңдігін де, кеменгерлігі мен көсемдігін де, қонақжайлышы мен мырзалышын да сөзге сыйғызған жұрт. Оның тарихы мен тағдыры да, тіл мен тәрбиесі де, даналышы мен дала көnlі де осында жатыр.

Кітапқа арқау болған негізгі мәселе - ұлттық рух пен қазақы болмыстың ақын шығармаларындағы алатын орны.

Дәйекті тұжырым, дәлелді ойлар, тың мағлұматтар ақынның осы еңбекке жан-жақты, тыңғылықты дайындықпен келгенін көрсетеді.

Ақын жырлары Отанға, қоғамға қажеттілігін, халқымыздың салт-дәстүрі мен әдет-ғұрпын бейнелей алған. Жас буынды, болашақ үрпақты патриоттық тәрбиеге баулитын азаматтық лирика аталмыш туындының негізгі өзегі, алтын арқауы.

Жұмыстың тілі көркем. Айтар ойы айқын. Сөйлем құрылымдары көnlге қонымды.

Көп жылдар ақын көкейінде сақталған түйткілді ойлар мен сындарлы тұжырымдар бейнелі тілмен көпшілікке үсінген.

Қорыта айтқанда, М. Жұмашеваның бұл кітабы тақырыптық тұрғыдан және идеялық мазмұны жағынан жақсы ашылған.

E.A. Бекетов атындағы ҚарМУ-нің
«Қазақ тілі білімі» кафедрасының
доценті ф.ғ.к. Қалиев. А.А

Бисмиллахи р-рахман р-рахим
Ізгілікті сөзі Алла құран жиын
Имам ағзам Әбуханифа мәзхебінен
Бір Алланың құллы бол хаққа сиын

Сөз бастауы ақиқат

Оқырман қауым!

Ана жүргегінің рухы өлседе өшпейтін сезім. Соған орай жаңа туынды кітабымды «Ана жүрек» деп атаудыма себепші – менің 16 жасымда өмірден 49 жасында ерте кеткен Рысбайқызы Үрымтай анамның естелікті ақыл кеңес сөздері, мейрім төккен көздері әлі күнге көз алдында. Жетімсіздік кездегі ұқсатылымдылығымен жетпегенді жеткізе білген бес саусағынан өнер тамған өмірдің өрімін өрген өнерлі, жас болса да ақылдың кени, жетім жесірге деген қамқорлығы, туыс туғанның сүйікті данасы, сыйлы анасы діндәр жан болған еді. Менің де жастай санама сініп қалғандай жас кеткен анамның аруағына дұғамды арнап сыйына жаны жәннәтта болуын тілей отырып осы туындыма себепші болғандай, шабыты~~а~~ артып, жаным шалқып бір сезім жетегіне ергендеймін.

Менің қартайсамда өлшеусіз ана мейрім шуағын жас күнімдегіндей аңсан естеліктей жаныма сақтау, келешек үрпаққа ертегі ақыздай болғанмен ана атын мәңгі көкрагіне көрік етіп, жебеушідей серік етсе өлседе ана бақыты сол емеспе. Анаға деген асыл сезім туындыма тиек етуім, келешек үрпақтарға ізгілік жолындағы адамгершілік қасиеттер өшпесе деген аналық ақниетпен аманат қалауым. Осы кітабымды зейін қойып оқыса туындым текке кетпес деймін.

Келешектің үрпақ үшін өрісін, құбылыстың терісін туындыма негіз еттім. Оқырман түсіне білсе еken. Туындыма себепші болған осы кітабімді ана рухына арнай отырып, иманы жолдас, орыны жұмақта болсын деп отырған кәрі әже Мәйда Жұмашқызы.

Автор

Бірінші бөлім

Сеziм тұындылағы

Ана жүрек

Ана жүрек тіршіліктің жүйесі
Алла сөзі ана ауыр киесі
Ана жүрек қойнауы кең алқабы
Үйткені ана бар әлемнің иесі.

Тіршілікке нәр берген ана қуат
Алпыс екі тамырлы ағын суат
Онсегіз мың ғаламнан теңеу таппай
Ананың табанында жатқан жұмақ.

Ұланғайыр кең дүние ана жүрек
Тіршіліктің діңгегі ана тірек
Даусы табылмаса ұрпақ үшін
Сан етін кесіп берер соңын тілеп.

Ана жүрек махаббат туындысы
Кіршіксіз таза алтын мейрім күші
Ұрпағы үшін әлемді қаймықтырған
Қанатымен су сепкен алып құсы.

Жүктеген парызы ауыр ару ана
Шуақ нұры төгілген мейрім дара
Жүрегінің дүрсілі тасқын судай
Отқа суға түсердей саған бола.

Ана жүрек нұрлы сәуле таң шуақ
Сузыннатқан тап-таза мөлдір бұлақ
Үш әріптің атауы құдіретті ат
Үйткені сол атаулы тіршілік бақ.

Ұрпақ үшін төгілген мейрім шуақ
Түн ұйқысын төрт бөлген сәби жылап
Ана жүрек толағай тау көтерген
Жүрседе кешірімді, жанғой қылап.

Тоғыз ай нәрін берген құрсағында
Ашқызыған дүние есік дер шағында
Алланың өзі қойған ана атын
Мағлұмат көп дәрісті сөз ағымда.

Ана жүрек өмірдің бар тынысы
Сезімі айналы аспап шынысы
Алдын ала сезетін ана жүрек
Теңеу таппас сезімнің ең ұлысы.

Бесік жырын әндету саналы жыр
Ақ бесікте тербеліп, үйренген тіл
Еміреніп ақ сүтін емізгенде
Бар тамырын идірер аналық нұр.

Бақыт іздең.

Жыр қойнаудың тереңіне енемін
Исі аңқыған жыр гүлдерді теремін
Кең тыныстап ұшқыр ой жетегінде
Қилы тағдыр өткелімен келемін.

Қыр асып төрт кезеңді белестерден
Арыла алмай күнгірт ой елестерден
Ілгері басқан сайын жүрексініп
Бағытымды жыр өлке теңестірген.

Өлеңнен өрім өріп уақыт озды
Шабытымның шалқары қолын созды
Артымда қалса деген ұлағат сөз
Ой тұрткі санамдағы дертім қозды.

Кетсем деп енді артыма қарайламай
Өсіп өнген ұрпақтар, туыс маңай
Тура жолмен келемін ізгілікті
Бақыт іздең ағарған шашпен самай.

Өлен деген ақынның сөз құралы
Ұрпақ жалғар келешек із ғой әрі
Ізденісті ұлы жол дарын ие
Өз бақытын тапқандай ақын кәрі.

Қартайғанда ой бөлек, ізденіс жоқ
Ақын деген мазасыз басқандай шоқ
Оңаша өз ойымен арпалысып
Ой еркіндік басқада жұмысы жоқ.

Мен бақыттың өлкесін араладым
Өмір өткел жолдарын сараладым
Елу жылда ел жаңа өзгерді өмір
Тек ынтымақ бірлігің жоғалмағын.

Ұнатам.

Көз жұмұлы ой толқынын ұнатам
Көкірегімде жыр шумағын ширатам
Түн ұйқымды төрт бөліп қысқа таңда
Дәріс беріп оятқандай жыр атам.

Ой өрбіген оңашаны ұнатам
Түспен өңім араласып құба таң
Жыр атымның ұстай алмай тізгінін
Асау аттан кейде өзімді құлатам.

Ақ ниетті адалдықты ұнатам
Тура жолдан тайдырмауын сұратам
Ізгіліктің адастырмас жолында
Көкірегімді шабытыммен оятам.

Үлгі етердей парасатты ұнатам
Қалған ғұмыр абройымды сұратам
Келенсіздік өмірдің кезеңінде
Сабырыммен өз-өзімді жұбатам.

Ұнатам алла ұсынған адап жолын
Ұстаным мұсылмандық хақтың жолын
Адам түгіл уақытта адастардай
Жылдамдығы артқандай, өзге форм.

Ұнатаңым өткенді елестеткен
Бабалар осы өмірді болжам еткен
Қауып қатер ойлантып үрпақ жәйі
Қайталатпа өткенді қасірет шеккен.

Көпті тілеп мазасыз ойлы зердем
Ұнатаң ізгілікті ойды емгем
Ұнатам адастырмас баба жолын
Адалдықты тілеумен халық сенген

Ұнатам шын ықылас құшағын
Сезім бұлтпен араласып ұшағым
Құбылысты аспан жер құйындаған
Тек құдірет алып күші тұсағын.

Қос жұртың

Күрделі өмір кезең қайын жұртта
Бәйтерек боп жайылар тамыр сыртқа
Туғандай боп рулы ел ынтымақты
Өрістеген құдалық қазақ ұлтта

Бірге туған өз жұртың жанашырын
Жастық шақтың күәсі сан ғасырдың
Қайын жұртпен мәңгіге ғұмыр кешу
Өмірден жиып терер бар асылың

Атаулы төрт жұртың бар ара қатыс
Келешекке түсініп болмау шатыс
Өмір өзен толқында бірге жүзіп
Төрт құбыла қос жұртың өмір ағыс

Туғаны бір өз жұртың жанған шырақ
Тамыр жайған қайын жұрт мәңгі тұрақ
Түсінгенге қос жұртың түп қазығың
Құдаласып мың жылдық кетпес жырақ

Үрпақ үшін аналық ой салғаным
Келешегін түзендер бұл жалғанның
Жанұяның үйткысы ана тұлға
Жадыңа ұстап үрпақтар таң қалмағың

Күншіл болма

Күншіл болма қарағым ойы бұзық
Күндес жандай көре алмас ешбір қызық
Сатып алған аурдың емін таппай
Арпаласып отырма жоба сызып

Күншілдік жан азабы ауру дерті
Қатыгездік туындал кетер еркі
Бақталастық бастауы жұқпалы ауру
Ойланктайтың ертеңін ішкі өрті

Ұрпақ үшін ана жүрек қалауы
Ұлылардың таза жан тән жалауы
Сендер үшін ата-ана тілегі
Болса екен деп асыл қасиеттер бояуы

Ойландырап аброй ақыл кені
Үнемшілдік сабырлы дәру емі
Бақталасып біреуден күншіл болма
Көрпене қарай көсілсе тиер себі

Қартайсамда

Қартайсамда келемін ой құшақтап
Ұстаппым-ау ойымды мен тұзақтап
Арпаласып өмірмен қартайппын
Өкінішті өткенді әлі жоқтап

Хал ахуалым жеткенше мида салмақ
Ой тербереген мазасыз ғұмыр жалғап
Жағалауды жағалап қартайсамда
Шошайған балықшыдай салған қармақ

Уақыт зулап барады асыққандай
Әлі не түр алдында жазу маңдай
Ырғағымен ән тербел ана жүрек
Тыныштығын ел жүрттың тілеп толғай

Жанмен тәннің адалдығы ойдағы
Ой өрісім бірге сөнші бойдағы
Сырт келбетім қарапайым анамын
Сапырысқан санам толы қайдағы

Компьютерлік басқару жылдамдатқан
Дәүірдеміз тетік тіл жылдам оқтан
Адамзаттың ғұмыры қысқарғандай
Уақытқада жылдамдық мәрін соққан

Ілгері басқан сайын зерделедік
Әліде баба сезін көзге ілмедік
Ұлы ғасыр ғұлама болжап кеткен
Құбылған сиқырлы өмір заман дерлік

Жазушылық құқым жоқ алған құнды
Абайда ашынғаннан жазған сынды
Келешегің интернет ғаламтор деп
Болмасына кім кепіл өңшең жынды

Тоқтамы жоқ өмірден шайлыққандай
Дәуірледік дегенмен қорқыныш жағдай
Көмегіне жалғыздың жүгінеміз
Ел жүртүнды қорғай жүр өзің қолдай

Қорқамын.

Жұз құбылған мына өмірден қорқамын
Қорқынышпен атырғандай әр таңын
Қойдай қырып бейбіт мына заманда
Торуылдан дүшпән жүрген ел маңын.

Көз көрді-құлақ естіп зұлымдықты
Аңдыған жау діңгеде қолын сұқты
Жұз құбылған замана тұрақсыздық
Жастарыңды аздырып, есі шықты.

Жетілген ағайыннан қайыр кетті
Дегендей қарағайдан шайыр кетті
Тілсіз сыммен басқартып бар әлемді
Қу тұлкідей саясат заман әккі.

Үрейлі өмір бүгін бар ертең жоқсын
Ертеңгіні ойлантпас бүгін тоқсың
Бағытсыз талай жандар адасуда
Күй сарыны күңіренгендей Қорқыттың.

Халық жауы жемқорлық тиым көрмес
Күдіктілер көбейіп адам сенбес
Ақшаға арын сатқан жауыздықтан
Ел тағдыры ойыншиқ жаның төзбес.

Баба болжам соққандай мен қорқамын
Тұрсаңда жол айрықта жер ортасың
Аласапыран жанталас тірлік қамы
Тынысы тарылғандай Сарыарқаның.

Сатумен жер көлемі тарылғандай
Тапқан табыс жетімсіз сабылғандай
Азы алты қарыс қасқыр кіріп
Ортамызда қой тері жамылғандай.

Құбылысты өмірден қатты қорқам
Келе жатқан дауылдан көрінер шан
Ынтымақпен бірлік деп абайлаймыз
Қорқынышқа сезікті толғандай ман

Шошынғандай өткеннің кәрілері
Болжаусыз не болары күн ілгері
Қауыпты іргелес ел қанды қырғын
Қорқынышты зұлымдықтың үндері

Kісілігің әдепте.

Әдепті кісілігің ар ожданың
Керекті түсіндірме ой қозғағым
Әдепті кісілікті текке бермес
Құрсақта жетілдірген бір тармағын.

Өмірдегі сұлулық жан тазалық
Өз-өзінді силай біл, қолға алып
Түсі иғіден түнілме-деу осыдан
кісілікті қайрайтын әдеп шарық

Биік тұрған аброй болашағың
Кісілігің әдепті ырыс бағың
Адалдық бет бейнесі келбетінде
Көргендінің баласы-дейтін шағың.

Заман ағым өзгеріп аралықта
Мәртебенде өзгерптіп өзің жықпа
Сәлемдесіп адаммен жөн сұрасу
Атаң қазақ ізгілік сөзді ұмытпа.

Мәртебесі кісілік кешірімді
Қатты жаппа кіретін есігінді
Дейтін мысал-өмірдің қағидасы
Ана мейірім тербеткен бесігінді.

Ата-анаға мақтаныш ұрпақ мерей
Алладан сұрап келем, жүрші демей
Тілеуқор аналардың бірі едім
Аялаумен абройды етпей өгей.

Ізгілікті кіслік әдел мінез
Бет пердеңді байқастап кезінде сез
Алдамшы өмір түспегін құрығына
Тәрбиенің бастауы ұстамды кез.

Біреуге ерсі көрінер әдел-ғұрып
Бос сөз көріп тастайды бәрін сырып
Заман емес, өзгерген адам жаны
Кісліктің ұғымы тұрсын биік.

Кешірім.

Төрт мерзім, төрт кезеңді, төрт құбыла
Уақыт зулап өтуде, жұз құбыла
Кірпігінді қаққанша дейтін өмір
Кешірісу ертеден бар ұғымда.

Кешіргін артығымды ара ағайын
Түыс туған құдалас бар маңайым
Үлкен кіші силасқан туғанымдай
Алдағы өмір белгісіз бақ талайым.

Кешіргін кен дүние елмен жүртym
Кезеңде бірге өскен қазақ ұлтym
Кінәсіз адам болмас бұл өмірде
Өз қолымен ашқансон өмір құлпын.

Кешіргін көзкөргенім ауылдастым
Төл құрдас қалжындақсан бауырластым
Туған жер таулы жартас, өзен көлім
Ақ шашты мен анамын иген басын.

Пендеңіз ғой бес күндік Фәни жалған
Мәңгілік сапар шексен бәрі қалған
Жарық дүние пендене кешірім ет
Төрт асулы кезеңді өткен жолдан.

Кешіргін кезең асқан із жолдарым
Бар тірлікті атқарған қос қолдарым
Жұртта қалған бәйтерек тамыр жайған
Өз қолыммен орнатқан жас талдарым.

Кешіргін төрт мерзімді қыспен жазым
Оятқан көктем күліп, дала назын
Күз маужырап табиғат аяласа
Екі дүние аброймен кетсем жазым.

Алла берген өсірдім өсімімді
Атқарып тірлік етіп кәсібімді
Ыңзалықпен тілерім баршаңыздан
Пендеңіз ғой болайық кешірімді.

Kәрілік.

Кәрілік жас-аямас ауыр кезең
Сөйлеген сөзінде артық-бәрін сезем
Мен ішетін аспа еді-деп қорланған
Ата-баба өткенін оймен кезем.

Бұл кәрілік ұстайды осал тұстан
Айналдырып ойынға мысық тышқан
Жүрек әлсіз, екі аяқ таяқ тіреп
Жастық шіркін көзіңнен бір-бір ұшқан.

Кәріліктің өткелі тайғанақ мұз
Балтансаңда қалайда өтеді сыз
Тыныштығың бұзылып, үйқы қашып
Күй кешерсін сұққандай инемен біз.

Күй кешірген бағынтып заман осы
Болмасада дұрыс деп көніл хоши
Ауыз ашпай үрпаққа бас иесің
Кәрілік қысқа ғұмыр соңғы көші.

Талай жанды кәрілік женгендейсің
Жанмен тәнін ауыртып өңмендейсің
Мойымайын десенде дәрменің жок
Себеп тауып, өзеуреп келгендейсің.

Кәрілік лауазымды ақыл кені
Кеменгерлік ұлағат берген шені
Сынағы барда шығар соңғы сапар
Адамзаттың біткенше ақыр демі.

Соңғы көш кәріліктің әудем жері
Ұлағатты тағылым-шықкан төрі
Белес асқан қария-алып тұлға
Ғұлама сөз қалдырған ақырғы өрі.

Кәрілік-кеменгері ғұламалық
Қариядан ұлағат сұрап халық
Аяласа үрпағы қариясын
Өз бергені алдынан шығар анық





Күт мені.

Тағдырымды саралап күндер өткен
Көксегенім ізгі жол шықпау шектен
Ойлағандай болмайды жазу ғұмыр
Тағдырға кейде налып, болсада өкпен.

Суреңсіз өтті ғұмыр сенсіз өткен
Сен жетпеген белеске жетсем деп ем
Ризалық мақсатыма жеткендеймін
Жолаушыдай жол күтіп уақыт жеткен.

Адамзат ғұмыр кешер өмір өріс
Өткеріп бірі ісі он, бірі теріс
Нар жүгін арқалатып кеткенінде
Сағынышпен күн өтті уақыт тегіс.

Адастып қылыш өмірді көргендеймін
Жалғыздыққа шарасыз көнгендеймін
Қиналғанда жүгіндім сабырыма
ТАУҚЫМЕТТІ ТӘЗІММЕН ЖЕҢГЕНДЕЙМІН.

Күт мені бақи дүние жайлауында
Қол ұстасып бейіштің сай бағында
Күтіп мені тұрғандай елестетем
Мәңгілік мекенінің ар жағында.

Енді күтіп алатын кез келгендей
Уақыт жетіп бар санам өзгергендей
Адастырмай рухыңмен табыстырса
Екі дүние аброй сол, шын сенгендей.

Ақсақ киік

Үқсатамын өзімді дала киік
Табиғатын аралап қиял биік
Дала төсі сыбырлап үн қатқандай
Тамырларым жыбырлап кетеді иіп

Tауға шықсан төменде жасыл өлке
Шың биіктің басында киік серке
Қарауылдан үйірін қауыптерден
Құралайы алаңсыз жүрген ерке

Табиғаты еркіндік дала төсі
Жұз құбылған замана өмір көши
Кенеттен жарқ-жұрқ еткен дауыл нөсер
Дүлей күштен табиғат шықты есі

Шошынып безді киік шоғырланып
Қалғандаймын сол сәтте есім ауып
Ес жинап мейрім нұры – күнді іздедім
Адасып өзім жүрмін киік бағып

Еркін дала киігі шошынбасын
Таулы өлкеде қалаған ірге тасын
Адасқан ақсақ киік маңырайды
Жан дүниесін күйретіп дауыл басым

Қатерлі сәт шошынған шықпас естен
Ақсақ киік секілді бастан кешкен
Оңашада қиялдан ерік берем
Киікке үқсан далада еркін өскен

Ақсақ киік аңдап басып дала төсін
Жалғызсырап жия алмай шыққан есін
Қам көңілді өкпелеп тағдырына
Шығарып сап тұрғандай өмір көшін

Ана назы

Жаншыған ой түбіме жеткендей ақ
Оңашалап қиялым оймен жырақ
Сақтаймың ой өрісін ақ қағазға
Кінәм болар күдікті туар сұрақ

Кей сәтте қиналамын кінәмді іздел
Ізгілікten аспадым иман тілеп
Парасатты ұлағат мақсат еттім
Наз көнілім аналық кетсе жүдел

Өмірде кісілікті тарту еттім
Анасымын ортада жүрген көптің
Шанырақтың тұтқасы ата-ана
Дарыған ұстанымы ата тектің

Сықақшыдан тілейтін ана назы
Ана деген тіршілік көктем жазы
Ене-келін-куйеулер ара қатыс
Анамен бала өзі әділ қазы

Ата дәстүр жан ұя iшкі тәртіп
Ұяттан өртенгендей сөздер артық
Ана қорлап күдікті ой туғызар
Тәрбиеме ортада тұрған толқып

Өз анам деп келіндер тең көрмейді
Күдікті етіп ене атын өң бермейді
Келін-ене, күйеу-ата, мен әже
Ойландырар жан барма сендейлерді

Лажым жоқ ойланбасқа үрпақ жайын

Жарық дүние тіршіліктің иесі,
Кешірім ет қара жердің киесі.
Фәни дүние бұл жалғанның өлшемі,
Кеткеніңше мәңгілікке тиесі.

Әр жылдың тіршілігі тәрт мерзімді,
Толғантар алды-артыңды ой сезімді.
Кемелденген ұлағатты а纳мын
Артық деме бұл аналық сөзімді.

Лажым жоқ ойланбасқа үрпақ жайын,
Оңынан туса еken деп күн мен айын.
Жалынам құдіретіне жаратқанның,
Ана рухым өлсемде тұрса дайын!

Кешіріммен қарашы жастарыма,
Кемшілік көп жастықтың астарында.
Мың бір атты пәлеңнен қорғай жүрші
Мезгілсіз қаза берме қас қағымда.

Түрлі кезең тағдырды көргендеймін,
Қолдауына Алланың сенгендеймін.
Шарлаймын бұл өмірден дерек іздеп,
Келенсіз қорқынышта жүргендеймін.

Бұл сөзім кейбіреуге бәрі ерсі,
Бірін бірі танымас ауыл, көрші.
Бақталас, бәсекелес жайлап алған,
Адамның санасы улы, сөзге сенші

Басқан қадам, артық сөзге кешірім,
Алла берген ішіп жедік нәсібін.
Кінәсіз адам болмас бұл дүниеде
Біз білмес жазуы көп іс жасырын.

Екінші бөлім

*Киылы қылты таңдырлағ мен
өмір откелдері*

Қыз ғұмыры.

Келеді Жансел ойдың құшағында
 Еске алып қыз ғұмырын өр шағында
 Кезең асып келеді содан бері
 Бұлдырып өмір соқтырып әр сағымға

Басталарын кім білген бала жастан
 Өткеліндей қыз ғұмыр тағдырласқан
 Бал дәурен балалықтың тауқыметін
 Бағыттап қойғандай-ақ әуел бастан

Қыз еді әрі ашық, әрі аңғал
 Деректі өмір жазып сомдар
 Тауқыметті тағдыры әлі есінде
 Жанселге ұқсас өткен жандар

Бастауыштық ең алғаш білім алды
 Өрлеу сынып әртүрлі күйге салды
 Жеті жылдық сыныптан әрі асалмай
 Жанселдің алғашқы із бастаулары

Үйде жатты, интернат ашылғанша
 Ойдан қырдан жиналған бала қанша
 Көкнайза нан жегені, келі түйіп
 Бидай көже сылдырап қарын тойса

Ұмытылmas әркімнің бала шағы
 Алаңсыз асыр салған даладағы
 Түсініксіз сөздерге мән бермеді
 мақсаты үздік болу оқудағы

Жанселді саналы ойы жетелеген
 Қыз тағдыры талапты өтмелеген
 Анасы жыл аралап төсек тартып
 Тауқыметті тағдырын мықтап берген

Жалғыз қыз еді, анаға орны бөлек
Басқа бала бір тәбе, қызы дерек
Ана мұңы ерекше қыз тағдыры
Болжағандай тәнірден сұрап көмек

Зерек қызды үй тірлік жібермеді
Болжау қын өмірді қүн ілгері
Курс оқып, қыз есін жиғанынша
Он алтыда өлді ана, бар білгені

Он алты жас тауқымет бейнет ауыр
Әке жесір, жетілмей аға-бауыр
Көз жұмарда тапсырып жалғыз қызын
Қыз тағдырын сезгендей өте ауыр

Қыз бойжетіп өткенін ойға алар
Естен кетпес ғұмырың есте қалар
Әуестік сезім толқын болғанымен
Кезеңі еді қол байлау салмақ салар

Жылай жүріп жеткенді он сегізге
Ұқсан кеткен секілді бәрі егізге
Ел жағдайы өзгеріп алға жылжып
Бет бұрыс жасалуда тың негізге

Өмір көші түзеліп жыл аралап
Аға үйленді сезімдерін бағалап
Ерте есейіп еңбекпен араласқан
Жанселгеде жігіттер жүр жағалап

Өзі сүйген жігітпен көңіл қосты
Алда қандай белгісіз тағдыр тосты
Ақ босаға аттаған келін болып
Күткен еді ана аңсан мейір хошты.

Келін болды адалдан өзі ширақ
Айтқанынан шықпады ана силап

Керегесі керіліп, отау құрды
Шаңырағын көтеріп бақыт силап

Дөңгелетіп үй ішін менгерді қыз
Тату тәтті жарасып дәмменен тұз
Сән кіргізді қызықты сәби күлкі
Адам сенбес ызғарлы білінді сыз

Қызғанышты енеден сезік туды
Жазықсыз жан жаралап ішкізді үды
Анаға қарсы келу шектен шығу
Оңашада көз жасы бетін жуды

Көрші қолаң туысқа жоламады
Жолап кетсе келінді қаралады
Берекесін алмауға үй ішінің
Жарынада сездірмей даладағы.

Ширақтығы келінге сор болғандай
Адалдығы кері әсер тигізді онбай
Анамен бала арасын ойлау қын
Дегенмен түсіне алмас ауыр жағдай.

Келінді өз ұлынан қызғанды ана
Түсіндірмек ананы, сөкпеу ғана
Күн тізбеке сыр шертіп жас тамшылап
Сондада ана атына жаппай жала.

Естелігі Жанселдің көрген азап
Болғандай ене өктем, келін мазақ
Бала тауып үй салды жүк арқалап
Жазықсыз өтті өмірі тартып тозақ

Күйеу айтар жаланы, ене атқарды
Келін күтті шындықпен бір тоқтарды
Шаңырақты шайқалтпай түсінісу
Сонда ғана жарына сыр ақтарды.

Жасырғанмен жарыда сезіп жүрген
Жазықсыз жала ауыр, жары сүрген
Сезікті ана айтқан бір сөзінен
Жары тартқан азапты сонда білген.

Ары таза екі жас қосылғанды
Бір-біріне сенімді асыл жанды
Келін тартып жазықсыз азатты ауыр
Жүрседе дұшпан көзден жасырғанды.

Құшағына алатын адап жарын
Көтерген қындықты ана кәрін
Қос жүректің сенімі ұлы қамал
Шын махаббат жан дүние емдер бәрін.

Кезекті әр тағдырға қосыласың
Даналардан қалған сөз тосыласың
Алланың өзі құрмет еткен ана
Кем болмаспаз деген ой болды басым

Енеде тауқыметті көрген ана
Үш баласы баурында жеке дара
Азғырын күш жесірлік тауқыметі
Жабысқан дерпт жүйкеге салмақ сала

Арам ойдан өршіген ауру дерті
Қызғаныш бол лаулады ішкі өрті
Сөге алмаған ананы налысада
Ананыңда шерленіп кеткен еркі

Қаншама жыл сезбекен ауру дертін
Келіннің ізін аңдып, ене еркін
Көргісі келмейтүғын жан баласын
Өткенінде сыр барма білмес бәлкім.

Жылдар өтті санаулы ілгерілеп
Тәуелді бол келінге дерті үдел

Қамқорлығын анадан аямады
Кектенбеді ана үшін арын тілеп

Азаптап балаларын ана алжасты
Жансел тартқан тауқымет жылдар аңы
Адалдығын баланың Алла қолдап
Бас иғізген құрметті алтын шашты.

Өткенді жазу себеп Жансел сырын
Кәзіргілер төзбестей, өткен бұрын
Ананың жаманы жоқ баласына
Жанұялық тұғырының ананы ұғын.

Қызың ғұмыр жазудағы тағдыр қатты
Үрпақ үшін ұлағат өмір атты
Аяулы ана ес жиып, бата беріп
Ризалықпен мәңгіге сапарлапты.

Қызың келінге қызың ғұмыр естелігім
Ана деген қасиетті асыл ұғым
Ақыл дария үлкеннің ұлағаты
Көрегенді кәриялар еткен ырым.

Бастан кешкен ана шер өткен өмір
Кінәлауға сөз жүйрік қалар көніл
Қызың ғұмыры бүгінгі қызың келінге
Ақылдың кені керек болмас жеңіл.

Аналардың басынан не өтпеген
Берсе еркін сөзбенен кім сөкпеген
Үрпақтарым сөкпендер аналарды
Қарсы шықпа анаға сен өкпемен.

Ананың қасіреті.

Есімханның сүрлеуі ертегі аңыз
Қасымханда қасқа жол сөздік маңыз
Ұлы дәуір бабалар дастан жыры
Ертегісі бүгінге шындық нағыз.

Бір жігіт болған батыр, қызы сұлу
Бар байлығы махаббат берген жылу
Азап шегіп қорғансыз жетімдіктен
Екі жас тұрақ таппай бірге тұру.

Тұрақтады қайрымды бір ауылға
Қарсы алғып, екі жасты жан бағуға
Түсі иғіден түңілме -дейтін халық
Орналасты сенімді бар қауымға.

Жігіт аты Толағай, қыз Құралай
Баурына тартты сеніп, жөн сұрамай
Араласты үлкенін аға тұтып
Жүкті болды Құралай жыл аралай.

Екі жас ел қатарлы отау құрды
Жақсыға орын төрде, силады ұлды
Құралайы қыз тауып, ауыл тойлап
Тартқандайын жасаған үлкен сиды.

Осылай жылдар санап өте берді
Ұмыттырып өткенін, қайдан келді
Барымталық бір үлкен шайқастарда
Кетуіне себепші жауын көрді.

Зұлым еді кектенген өте жауыз
Сөз кезегі келгенде бірер ауыз
Таластырған сұлу қыз жігіттерді
Сол себепті қорғансыз қашқан ұл қыз

Толағайды әп-сәтте танып қалды
Жасырынып үлгерді орман талды
Айта алмады ауылға, намыс қысып
Тартып алып кетердей сүйген жарды.

Андып жүрген жауыздар ебін тапты
Жаугершілік бір кезең болды қатты
Толағайда ішінде ұрыс майдан
Андыған жау алмайма-көздел атты.

Ауыл болып қорғады Құралайды
Толағайсыз өткерді жылмен айды
Жалғыз қызы көрікті Әсем сұлу
Құлпырып күннен күнге құшақ жайды.

Күнгірт өмір кетіріп, еш өнбеске
Айналмай кеттім деді –мен келмеске
Сөз салғанға ақырғы сөзі осы
Сол кезде қыз бойжетіп, келді онбеске.

Сұлу көрік қызға біткен, соры екен
Қыз анасы өткеннен алар секем
Құралай қыз тағдырын ойлағанда
Мениң тартқан азабым соқпаса екен.

Деген ана қыз көркін көрген сайын
Алла ісі ғой басқарар адам жәйін
Өз басынан өткенді қызына айтып
Салмашы енді басыма қайғы уайым.

Деседе қыз андыған жігіт толды
Үрейлі ана қорқыныш өмір жолы
Қызының Еркін атты жігіті бар
Жетпесіне көз жетті жігіт қолы.

Еркінді андып ауыл жігіттері
Бірін бірі жиналыш үгіттеді

Еркін жоқта қыз үйін торуылдап
Масқаралау аулақта үміттері.

Сол маңсаттың сәтіде түскендейін
Қараңғылыш тұн күтті, түстен кейін
Аңдыды қыз далаға шығар сәтін
Үн шығармай әкету, сайға дейін.

Ебін тапты жігіттер аңдыған жау
Із қалдырмай артында болдырмай дау
Таңға жақын қыз әлсіз есін жиып
Қалдырының деп өлтірмей несіне сау.

Деп қорланып қыз байғұс дала кезді
Мына өмірден лайланған мұлде безді
Ана қалды артында шашын жұлып
Естілгендей зарлы үн, бәрін сезді.

Ізсіз кеткен қыз сорлы табылмады
Анасына ұқсатты сөз қылғаны
Құралайдың үміті үзілгендей
Шорт сынды қайрат, жігер бойындағы.

Сұлу көрік шүберектей қуарды
Екі жағы ішке кіріп суалды
Шаш ағарып екі көзі жанарсыз
Айрылды естен, ендігі өмір көр алды.

Айрылсада бар есінен бір сәуле
Жаңылмаған жалғызым деп іздеуде
Құдіретті бір сезім еш өлмеді
Аналық кездесердей жүрек кеуде.

Жалғас өмір өте берді осылай
Ана алжасқан аянышты тосын жәй
Екі мұнлық екі айрылып алысқа
Қыз тағдырын сөз етейік тосылмай.

Қыз сорлаған ар абройы тапталып
Өлсем дейді, кезіп тау тас оқталып
Кездесуден қорқып қашты ауылдан
тағдырына көз жіберді тоқталып

Күні түні неше тәулік жүргені
Елден қашып, панарап тау білгені
Әлсіреді күш қуаты таусылып
Су сұраған тек сыйырлы үндері.

Көзін ашты, білмеді қанша жатты
Арайлаған тау іші таңы атты
Есін жиып, су іздел қарманғанда
Су бүркіп біреу отыр, асыл затты.

Қарындас қайдан келген періштесің
Кезіктірген тау киік лағы дерсің
Атым Кезбе тұрағым таулы үнгір
Жарқыратып нұр сәүле ала кепсің.

Екенсің бір асылдың тұяғындей
Болмасада күтейін тұрағым сай
Таулы мекен, күн көріс аң аулаймын
Зұлымдықтан аулақта, жүрсем деп жәй.

Әсем қызға жаңа өмір басталғандай
Сенімсіз тағдырына алда қандай
Аспаннан ұшып келген періштем деп
Кезбеде сұрамады қыздан жағдай.

Осылай уақыт зулап өте берді
Сездірмей жүкті екенін байқап көрді.
Ойына алып қасіреті ұмытылмас
Ізі қалған зұлымдық түнек түнді.

Анасы тіріме әлде өліме екен
Шылқымасы белгілі енді шекен
Дегеніме ескеріп жалғыздығын
Құрсағына бердіме, бол деп бекем.

Айтпасада қыз жәйін жігіт білді
Алдарқатып әзілдеп кейде күлді
Сөйлеспекке қызбенен ашық айтып
Шешпекке тағдырласып ортақ тілді.

Ашық айтты жігітте сұрап шындық
Әкесі қайда айтшы, бұл не сүмдық
Қасиretінді жасырмай білдірші деп
Жігіт жаны ауырған болды құлдық.

Әсем бәрін ақтарды жасы парлап
Ана қалған артында жалғыз зарлап
Ар намысым жібермей айналуға
Сіздей жанға кезіктім Алла қолдап.

Тоғыз ай толықтырып ұлы туды
Ұмыттырып қасірет өткен шуды
Әкесі мен болайын рұхсат етсен
Таулы өлкеде шыр өткен аты Үнді.

Бас қосып ауыл тірлік жағалады
Егіз дүние өмірді бағалады
Үнді бала ержетіп жігіт болды
Мергендігі көзге атар жобадағы.

Зор денелі тұлғалы Үнді бала
Ерекше әке қамқор болды дара
Ата-ана жігітке тілек етті
Әжені іздер үрпағы сенсін ғана.

Алыс жолда сыналмақ жігіт бағы
Мекен жәйі белгісіз алыстағы

Қыдыр ата жанында бірге жүріп
Қолдай жұрсін көк тәнір ғарыштағы

Сайланды бала жігіт алыс сапар
Қолдай ғөр деп аулақта ием жаппар
Аттандырып ата ана ақ тілеумен
Құлышым жолын болып міндettі атқар

Ата-анасы Үндісін аттандырды
Санасына сіңіріп барлық мұнды
Торы атқа қамшысын сипай салып
Айлар салып араға қанша жүрді

Балада ұзақ жолдан қажығандай
Кездесетін алдағы ауыл қандай
Жолаушылап ай кезген, ауыл іздел
Алыстан көрінді оттар жарық шамдай

Жас бала бір лебіз от бергендей
Күпті көніл әжесін бір көргендей
Ауыл шеті бір үйге кіріп келді
Іздегені табылардай өңмендей

Ассалау мағаликум ата ізгі
Жолаушымын із кезген құла түзді.
Құралайдай әжемді іздел келем
Оналты жыл бұрынғы уақыт күзгі

Сәлем берген жас бөрі төрле төрге
Әжек сениң құр бекер түспес көрге
Әмір бойы Әселін іздел келед
Сезгені ана жүрек түспе өнбе.

Дегенде Үнді бала боздал берді
Ақтарып ана тартқан азап шерді
Мен әжемді көрейін аташым деп
Ақсақалды құшақтап, сүйді жерді.

Шаршағаның ұмытып тағат таптай
Ауыл болып іздеді бәрі жаптай
Бір ағаштың түбінде мұңын шағып
Хабар күткен тыңшыдай, әруақ оқтай.

Отыр екен әжесі құр әруақ
Әселим деп күніреніп бір уақ
Ана жүрек сезінгендей селк етті
Төбесінен құйылғандай нұр шуақ

Уа-Құралай сені іздел балаң келді
Дегенде әже ессіз сұлап берді
Көтеріп ап әжесін немересі
Екі жетім күнірентті аспан жерді.

Біраз күн әже әлсіз есін жиды
Күнірекен көз жастың бәрін тиды
Ана жүрек құдіретін ұмытпаған
Алласына ризалық төкті сиды.

Екі ана тау құздарды аңыратты
Ауыр толқын соққандай өмір атты
Ана жүрек құдіретін Алла қолдан
Төрт ғасырлық төрт жүрек таңы атты.

Адасқан тағдыр.

Жігер ойлап өткенін өкінішті
көзден жасы сорғалап, қайғы ішкі
өкініші өртеген онбес жылдық
Есесін алып ғұмыр запыран құсты

Жігермен Әсия қыз бірге өскен
Сыныптарда бірге оқып, өмір кешкен
Ауылдан түлеп ұшты білім қуып
Жоғарғы оқуғада бірге түскен.

Басталған қызықты өмір жастық шағы
Жалғасып қол ұстасты сезім бағы»
Айналып дос көңілі махаббатқа
Басталып қызben жігіт қимас шағы

Бақыттың құшағында қызben жігіт
Сенімсіздік болмады арада үгіт
Үш жылда бір-бірінсіз тұра алмады
Сыр болмады жасырын қалған бүгіп

Екеуі бірін-бірі қатты сүйді
Кім ойлаған алдағы қасірет күйді
Кезекті шақырылған бір жында
Қызған жігіт еріксіз алды сиды.

Аз күн өтіп ғашықтар кешірісті
Ойлантпады құмарлық алдағы істі
Аяғы ауыр болғанын қызы сезіп
Қуанышын жеткізбек сенім күшті.

Шошығандай жігіті қуанбады
Басқандай өкініштің бар салмағы
Ата-анаға айтуға, қолы қысқа
Тұрмысы ауыр кедергі тұр алдағы.

Әке ауру, келмейтін тұрмыс жәйін
Түсіндірмек дәл қазір емес дайын
Баланы алдыр деді, ақша беріп
Дегенде қыз қорланды көрген сайын.

Қыз ызалы баланы алдырмады
Бір ұшып басынан кетті бағы
Алыстады екі жас түсініспей
Қыз қайтты ата-анаға ауылдағы

Бірер ай өтті жігіт ұмытқандай
Жігіт қалды қалада жасап жағдай
Маңдайына жазылған қызға үйленді
Жазасын тартатынын білмеді оңбай.

Жастық шіркін өткенін ойлатпады
Сайран салған күн ғой деп бойдақтағы
Бір перзентке зар болған оншақты жыл
Түсті еске бақытты дәурен шағы.

Әсиялар ауылдан кеткен көшіп
Баласы күннен күнге келеді өсіп
Ұстаз болды ауылдың мектебінде
Мамандықпен күн көріс етті кәсіп.

Тұрмыс құру ойда жоқ енді тағы
Тарқамады ішкі дерпт өткен шағы
Жігердей адал жігіт болмас дейтін
Сенімнен шошығанды өшкен бағы.

Зарығумен әйелі болды жүкті
Естігенше дауысын көніл күпті
Шыр еткен сәби даусын ести алмай
Көз жұмды ана қоса, сезбей түкті.

Жігерде әуес болды ішімдікке
Жеттім деп жылай берді өзім түлкे

Әсияның көз жасы текке кетпес
Табалаған сөз шықты тұрткі көпке.

Аз болғандай көрешек әке өлді
Көнбеске шарасы жоқ, бәрін көрді
Ана дымқас әкемен қоса кетіп
Тек жібермес көз жасын енді сенді.

Ішімдіктен өнбеске көзі жетті
Талқан болып өмірі азып кетті
Күйеуге тиседағы Әсиядан
Баласын сұрамаққа ниет етті.

Таба алмады екеуін жылдар бойы
Әсияға жалынбақ ақырғы ойы
Үмітін үзе алмады, табу мақсат
Кешірсе Алла, басталар өмір тойы.

Көп жылаған көз жасын Алла идірді
Өкініші Жігердің жан күйдірді
Әсияның алдына құлап түсіп
Шарасыздық жағдайын шын білдірді.

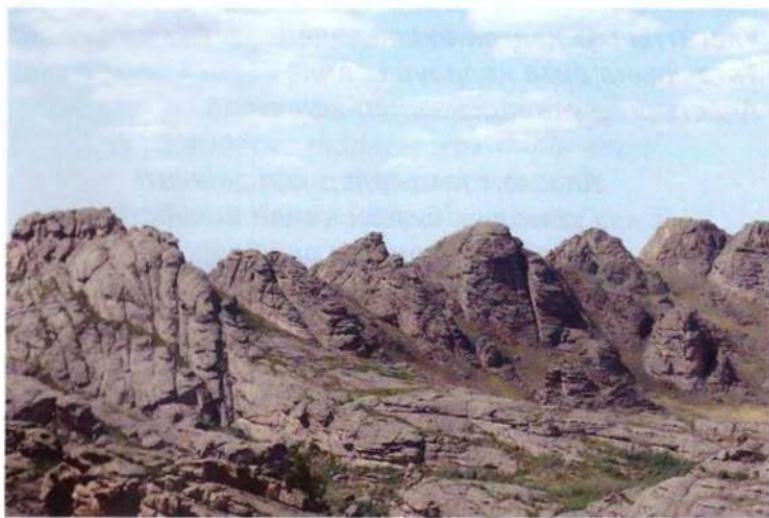
Ұқты қыз жігіт жәйін қасірет шеккен
Мерейлі қыз тағдыры тұрған өктем
Рухсат етші баламды бір құшайын
Деген әке арманы еді тілеп өткен.

Қалған дейтін Әсияның бағы жанбай
Адамзаттың басында түрлі жағдай
Жан ұясын тапқандай өз орнынан
Баласын құшып сүйген исі қандай.

Бала жасы онбесте Сабыр атты
Бала алдында әкелік күнә жатты
Кешірісіп өткенін ұғынысып
Сағынысқан махаббат сақтап қапты.

Адасқанда айып жоқ кате сезген
Ұлағатты сөз қалған әуел кезден
Тағдырына риза қолдаушы Алла
Адастырған өткелден сүйеп келген

Адасқан тағдырлар көп өкінішті
Ғұмырлық бұзған қамал бекіністі
Қате басып өмірде өкінбейік
Махаббатта адалдық сенім күшті.



Тұған дала тағдыры

Аңсадым асыр салған тұған жерді
Мақсатыма жол түсіп, сәті келді
Көңілімнің жүйткіді сәйгүлігі
Әп-сәтте тұған дала шешті теңді

Бас иіп сәлем бердім тұған дала
Балалықпен қоштасып кеттім дара
Аңызды құзды шыңың, таумен тасың
Сырына қана алмай тарих шала

Ойсыз өткен балалық дәурен күэ
Бітпейді қиял үміт, адам туда
Кеш оралған баланұды өзің кешір
Тұған дала күнәмді келдім жуа

Тамашалап келемін сай саласын
Тарихын суреттеген өр даласын
Табиғаты сұлулық иесіндей
Тастан ойып мүсіндең жер жобасын

Шегіне жете алмай сұлулықтың
Әрмелеп жартас тауға әзер шықтым
Қалың орман, сай сала-байлық көзі
Терендеңі тұған жер сырын үқтыйм

Ол кездегі елінің байлығы еді
Бүгінде құлазып тұр аспан көгі
Мәдидің қасіретті іздері көп
Жаугершілік кезеңнің қорған шебі

Құпиялы табиғат терең сыры
Есіз қалған дүние болмас құны
Қырық жыл бойы атомның уын сепкен
Күнгірт тартқан даланың тарих мұны

Тұған жер –сексен жылдық білім орда

Жастығымның күәсі тұған жерім
Еңбек жолым алғашқы төккен терін
Күн тізбе жазбасындай дәптердегі
Естелік түрлі кезең өткендерім

Қазақ түрлі қасіретті бастан кешкен
Зияллыар өмірде жанбай өшкен
Ақтабаннан шұбырып ес жиган ел
Аштықта жеген құйқа кетпес естен.

Ара ағайын бір құртын бөліп жеді
Сол қасірет күндерді көрген көбі
Жұмыла алға жылжу, ауыл болып
Ортақтасып құрылды колхоз шебі

Еңбекші елге бастама сауаттану
Дәптер, сия болмаған бәрі зәру
Кірпіш құйып үй салып, мектеп ашып
Ұлы дүрмек ауылда білім алу.

Жері байдың елі бай дейтін ұғым
Тұған жер томдық тарих ашсаң сырын
Күйзелген ел тағдырын қолға алып
Ауылдағы ұсталық болған мығым.

Біз білмейтін алғашқы білім сала
Төтенше әріп тану жазу ғана
Ел жағдайын көтеру ұрпақ үшін
Біліммен жетілдіру нақты шара

Орнатып білім орда бағандарын
Сауатты іздеп ұстаз мамандарын
Ден қойып білім беру сапасына
Бақылатып ұстаздар қадамдарын.

Басшылық кезеңінде Қожа Асқар
Оқу ісі жанданып жаңа жоспар
Ауылда еңбек-білім бірге ұштасып
Түлеп ұшты білімді кілең жастар

Сауаты мол кәрі жас атқа қонды
Білім сала жанданып тапты қорды
Бұлдіршіні сол кездे есік ашқан
Бүгінгі ұстаз-сексен жыл ашты жолды

Алғашқы бастауышта ұстаз маман
Қындықты менгеріп басты қадам
Шайза, Мұқан, Несілбай бастауымен
Толықты жылдан жылға білімді адам.

Бұл жетістік келmedі текten текке
Жетімсіз кез, өткенге жоқ қой өкпе
Темірхан, Мырзахандар ағайынды
Ұстаздық мамандықпен таныс көпке.

Қабдырашит, Нұрила, Қамаш жолы
Естелік көп бүгінге гибрат толы.
Қазиза, Жұмабике, Тома ұстаз
Болашаққа өрлеген білім қоры.

Ерте дүние тарихтын сырын ашқан
Еңбегі ерен Ырымтайдын үлес қосқан
Түлектері бүгінде ізін басып
Тұған елде ұстаздың жолын тосқан

Арқалықтың түлегі кілең басшы
Дарын мектеп жүйелер алға басты
Білім негіз саласын нығайтуда
Напталұлы Қайырбек даңқы асты

Білім жолы бастауы әліппеден
Қадам басып өмірге қаққан шеген

Шайза, Сара, Күләштар бастауышта
Қанаттарын қатайтып түлөттірген.

Айта берсек талайдың еңбек жолы
Еңбекпен ұштастырған мерей толы
Түлеп ұшқан аулымның мақтаны көп
Галымдар көп атақты оңмен солы.

Жастар келді ұстаздық білім шыңдаپ
Дәріс беріп ұшырды түлек жылдаپ
Жанұялы жұбымен Қайыркен, Мысыр.
Елге аян еңбегі келген тыңдаپ.

Өрледі білім сала жылдан жылға
Ие болды жүлдеге үлкен сында
Алтын бесік Ақ орда-сексен жылдық
Құрметті ғалымдары мақтан тұлға.

Дипломмен ауылға бастамасы
Бүгінгі өз түлегі -жас шамасы
Сағынышпен оралған ауылына
Ертеңгі жүз жылдықтың ақ қарасы.

Ауылымда мерей той тарқамасын
Рухты Баба елі-Алты алашым
Мәди әні, Тәттімбет күй толқыны
Әуенімен тербесін кең даласын.

Қазақ болған осындаЙ

Қазақ еді үлкендері кеңескен,
Ауыл маңы табылатын дөңестен.
Үлкенінің алдын кеспей иіліп,
Жастарында сөз болмайтын егескен.

Ауыл жәйін ақсақалдар басқарған,
Ізгілікті талап еткен жастардан.
Қызыға тыым қырық үйден дегендей,
Қыз өсіріп құда тапқан достардан.

Қазақтың термелеген жыры дастан,
Данаалары елінің басын қосқан.
Әр қадамға сәттілік бата тілеп,
Құрметті қариясынан ақыл тосқан.

Үлкен сыйлап, құрметтеп пірі тұтқан,
Именген қыз бен келін үлкен жұрттан.
Ошағынан аттамай үлкен үйдін,
Кісілікті сыйластық үрпақ ұққан.

Кеңес дәүірі қазақты қаралады,
Қараңғы деп қазақтың балалары.
Бабалардың даналық сөзін бүгін,
Негізге алды білімнің салалары.

Бабалардан сөз қалған мәңгі құнды,
Әділдігі қақ жарған қара қылды.
Мәңгілік ел, Тәуелсіз Қазақстан,
Қасқайып қазақ рухы биік тұрды.

Абылай асқан асу бел дастан жыры,
Ашылмаған теренде құпия сыры.
Тіл құдышыреті семсердей, дін ізгілік,
Тарих шежіре ұлы асу белес қыры.

16

Қазақ жұртым болыпты дәл осылай,
Кен жайлауы мыңғырып төрт түлік сай.
Жетімменен жесірін баурына алып,
Жомарт қазақ атанған ұлтыма сай.

Қариясын таба алмайсың бұрынғы,
Қамықтырған айтсам сөкпе сырымды.
Мол дария қазына - қария дейтін,
Жоғалтып алғандаймыз сол ырымды..

Екі дүние арасы

Ғұмыр шіркін өтпейді ойлағандай,
Белгісіз алдағы өмір әлде қандай.
Адасып бұлдыр сағым арасында,
Жолауышадай жол тосып тұрган жаңдай.

Ойланбасқа лажын жоқ, заман озық
Біз өткерген кезеңнің бәрі тозық.
Ілгерілеп келеміз уақыт зулап,
Ескінің қиқымындағы қалған тозып.

Өзгерді адам сенбес өмір салты
Бұлда шығар сынақты тағдыр талқы.
Бүгін барсың, ертең жоқ, қас қағымда
Мұсылмандық кешірім ата салты.

Фәни жалған жарық дүние бәрі кен,
Уақыт зулап өтіп жатыр түспен тең.
Мың күн жұмақ орнына бір күн жарық
Деседе бақи дүние ақырығы дем.

Сұлу келбет табиғат тербел сезім,
Қиял қуып тебіреніп жүрген кезім.
Қысқа ғұмыр жалғандық жарық дүние
Кінәлама болса егер артық сөзім.

Салыстырып көз салсаң өткеніңе
Тұргандайсың екі өмір өткелінде.
Басқа түссе баспақшыл дегендейін,
Бұлдыр сағым өмірмен шектелуде.

Ғұмыр желісі.

Жазу тағдыр ғұмырдың желісіндей
Тағдырың шарасыздық келісілмей
Өлшеп берген ғұмырың нысаналы
Кезекті тартқан садақ жебесіндей.

Сабырлы ақыл, тағдырға басты құрал
Сондағана ұстамды жүйке шыдар
Ұрпақ үшін бүгінгі азапты дерт
Жүйке тозып, жан қио содан шығар

Кезеңді кінәлаймыз уақыт озған
Бүгінде заман емес, адам азған
Жұз құбылған дүние, сананы улап
Құларыңды сезбейсің биік құздан.

Бүгінгі тағдырыңның азабы осы
Бәсекелес тұзағы болды досы
Көлеңкелі өмірмен араласып
Сиқырлы өмір силаған көңіл хошы

Өкпелеме ұрпақтар тағдырыңа
Соқтықпаңдар өмірдің әр қырына
Қолдың кірі бір жуған байлық мансап
Бағынбасқа шара жоқ-деу шынында

Тағдыр осы-ұзак ғұмыр желісі
Өніміңнің өзің еккен жемісі
Жазулы тағдырыңа сене білу
Ақыл кені адамзаттың женісі

Үшінші бөлім

Поэзия Элемі

Мен сыйқты толып жатыр ақындар
Өз ойынды ашық айттар қақын бар
Сөзден өлең жеңіл дейді ақынға
Қара өлеңнің ауылына жақындар.

Көрегенді ел іші көсем дейтін
Тапқыр сөздің жүйрігін шешен дейтін
Сол ақиқат шындықтың кепілінде
Поэзия әлемде жүрген кейпім

Ұшқындаиды көкірегімде көрігім
Басылмаған жарыс аттай желігім
Үрпақ үшін зерделіге ой салар
Иманыммен ізгілігім серігім.

Өлеңім -жан қуатым.

Әкінішсіз болмайды өткенінде,
Тіршіліктің салмағын өткеруде.
Әрістете алмадым сені шындаپ,
Қалдырып өкініштің өткелінде.

Бағдарлаған іздерімді қалдырдым,
Белесінен кезең асып, сан қырдың.
Адам айтса нанғысыз өзгерді өмір,
Сырын ұқтым қылыш-қылыш тағдырдың.

Тағдырымды өзінменен жалғадым
Түсінбейтін көп екен ғой тармағың.
Сенінен ой толғап зерікпедім,
Кешірші, түсіп кетсе бар салмағым.

Алданым ой қиялмен өлең өріп,
Оқшауландым аз ғұмыр саған сеніп.
Ойға шомып отырам, жалғыз өзім,
Жан досым, ұзамашы, сенсің серік.

Әлсіз жүрек, уақыт озып қуардың,
Нәр азығым шөліркесем суардың.
Әміріме азық болған тағдырым,
Сен оралсан қірлесіп қуандым.

Адасып қалатындаі мен қорқамын
Келгенде уақыт жылжып жер ортаның.
Әмірге құштар етіп сен ояттың,
Төрешісі өзің боп топ алқаның.

Шабыттансам жаныма нәрлі азық,
Ой зердем отырғандай бәрін жазып.
Оңашада сыр шертсем сенінен,
Жаным жайсан, кең жайлай, кеудем жазық.

Ұлғайғанда мені тастап кетпеші,
Көкірегімде көктем гүлі көктеши!
Мәңгі сапар кеткенімше өмірден,
Жол айрықта тұрғанымда сөкпеші.

Ойлап кетсең тұңғиық түбі терен,
Құлазыған келенсіз сәттер көрем.
Алдарқатып ой бөліп қағаз-қалам
Көзкөрген қатарым жоқ, кімге сенем

Фариза поэзия елінде

Өлең сөздің патшасы Фариза ақын
Шыншылдығың турашыл елге жақын
Ұмытылмас мәңгілік ақын қызы
Шырқалған әсем әуен Фариза ақын

Замана мұнмен шері өлеңінде
Ер мінезді, қайратты түрдү өңінде
Өлеңнен өрім өрген падишасы
Мәңгі тірі поэзия әлемінде.

Арқалады поэзия теңдерін
Жүзді ақын түріп етек - жеңдерін
Ақынның бар ғұмыры өлең -жыры
Қалдырган мәңгі өшпес зор еңбегін.

Поэзия толқыны теренінде
Ақынның өшпес ізі өлеңінде
Фариза ақын өлмейді мәңгі тірі
Рухы биік асқақтап түр тегінде.

Фариза қыз, сүйікті аңыз-Муза!
Әнін шырқап тебірентер әнші Роза.
Мұқағали жырлаған падишасы-
Ұмытылмас елінде рухың қоса.

Бала Жамбыл

Тұма дарын иесі құдірет күші
Аян беріп ұлы Абыз көрген түсі
Тыныштығын кетіріп мазасыз жәй
Тегінде бар қасиет қонған күші

Ана сүтін емізген құрсағында
Жолығып ақ бұлақты тіл ағында
Есік ашты өмірге, көзі жайнап
Тірілтіп жамбыл ата әруағында

Үрлағы атын қойған жамбыл ата
Атын текке алмаған (үрпек бота)
Ақының мұқағали ақын ағаң
Арқалы тектілерден қонған бата

Жастай бойын билеген намыс ары
Тіл құдіретін оятқан бабалары
Бала жамбыл тірілтіп ұлыларын
Жалғады тектіліктің рухтары.

Бала Жамбыл отты тіл лапылдаған
Жоспарлы болашаққа басқан қадам
Сақтасын көре алмас сұқты көзден
Сақтай жүрсін асыл тек рухты бабаң.

Ата-ана сезгендей бала сырын
Сақтандырып өте жас өнерлі ұлын
Жамбыл ата тіріліп келді өмірге
Қарсы алуда үміткер қазақ ұлын.

Бала Жамбыл шешен тіл иегері
Ақын тілін ел қалап сүйсінеді
Нұрсұлтан атаңдай бол әлем таныр
Болашақтың ертеңгі кеменгері.

Селт еткізген сәт

Ілгерілеп жас келді, уақыт озды
Жас ұлғайып шаршаңқы көніл тозды
Ой сергітіп қолға алсам қағаз қалам
Мінгендей шылбыр тартып шаңқан бозды

Серпіліп шықтым өмір қырқасына
Ризалық бергені көп бір басыма
Кезеңінде жүргенде ауыр өткел
Селк еткізген кезіктім бір жасынға

Сол сәтте жарқыраған сәүле түсті
Ақынға керегі осы қолдау күшті
Әлсіреген қайратым селт еткендей
Оянғандай жан дүнием ойым ішкі

Шабыттың шалқарына шыққандаймын
Өмірдің құлы сырын ұққандаймын
Ілгерілеп кетсемде арқам қозып
Күресте қарсыласты жыққандаймын

Ақынның ой өрісі жаста емес
Ширықтырап қарсылас-басты егес
Халықтың қолдауынан күш алатын
Тіл құдіретін оятар шабыт белес

Сезімнің мазасыздық күйін кештім
Шабыттың ширатып жыбын естім
Құшағыма алау гүл толған сайын
Сәні болып тұрғандай осы кештің

Сенғана

Ой өрісті өмірде қалықтадым
Уақытпен жарысуда жалықладым
Өлеңіммен өнердің кілтін ашып
Ұзартып ғұмырымды толықтадым

Даяу таптым дертіме ой өрісті
Тағдырма ризалық ең келісті
Уақыт таяп қалсада, өткел кезең
Көніл жүйрік ойлатпай оң терісті

Байланбадым кәрілік желісіне
Әліде араласам ел ісіне
Ой тербеген анамын ақын жанды
Халқы қолдан жеткені жеңісіне

Сенғана ұққан жанымды
Сұрайтын біліп халымды
Ізгілік жолы иманым
Өнерім өлең нанымды

Құлазып кейде көктемім
Оныда сендер сөклегін
Шырмауынан шыға алмай
Келмейді әлі шектегім

Толқынды ойлар

Ойлап кетсем толқынды толғаныс көп
Кешір халқым ойларым түспесе дөп
Тұып өстім бабалардын елінде
Бес Бошаннан тараған рұлы тек

Ойлансан ширығамын отбасқандай
Шабыттың жігерленіп от шашқандай
Сырлас достар сапарлас жол серігім
Қағаз-қалам асу бел бірге асқандай

Қайраттансан ой өріп шешілгендей
Есілдің қайығымен есілгендей
Алып ұшқан ұшқыр ой жетелейді
Тұлпарымен жастықтың көсілгендей

Ізденіспен дамыған ой өрісім
Төрелейтін халқым бар он терісін
Мен жетпеген биікке үрпақ жетер
Сынаудамын әліде жетсе күшім

Сондықтан кітап жаздым ойлы санам
«Қайық етіп қағазды, ескек қалам»
«Кешіп ғұмыр қиялдың қанатында»
«Өткен күннен бір белгі»-тастап барам

Ана жүрек үрпаққа естелігім
Сендердіңде атқарар өмір жүгің
Аналық құдірет күші жан тербеткен
Арнап отыр сезімнің ақтық жырын

Қиялдың қанатында ой жетелеп
Тура тартып келемін жол төтелеп
Ауыр жүкті қалдырам жиіп терген
Үстай білсе мұрамды тек мәпелеп

**Сенгірлі 80 жасқа
(Қанағат)**

Күттү болсын сенгірлі 80 асу
Ұстаз әке кеменгөр ғұлама асу
Түйс тұған үрпақтар қошеметі
Бергеніне ризалық ырза шашу

Ағага берді Алла бақ дәүлетті
Қамқоршымыз жеткізген бақ әүлетті
Бейнетсіз Алла берген жасын жаса
Бірге жасап жеңгеймен сән сәулетті

Өсіп өнген үрпақты ұл-қыздары
Немереден шөбере құндыздары
Алтын ұя жарасқан аға-женгем
60 жылды алқымдап дәм-тұздары

Елге таныс ағайдың еңбек жолы
Марапатты атаулы күнге толы
Ел ағасы бүгінде жаны жомарт
Адалдықпен абырайға жетті қолы

Өткеріп қылыша тағдыр өмір жүгін
Өзгерген заманалық кезең бүгін
Ұстазы бүгінгінің ұлағатты
Үрпаққа сара жолда жалғау жібін

Денсаулық сұлу көрік кәрілікте
Атақ абырай биіктеп шырқау көкте
Еңбегіңіз өтеліп зейнет жаста
Үрпақ өскен байлықты бермес текке

Берген жасын жасаңыз елге өнеге
Ел ағасы ұлағат ой тереңде
Төреші бол ақылшы, үрпақ үшін
Ақыл кенін ойлантаңан кең көлемд

Өсе берсін із басар ұрпақтарың
Бойға қуат беретін жігер жалын
Жаңа күнмен баршаға қуат берсін
Ел бірлігі ойлантып халық қамын

Т/б қарындасты М. Жұмашқызы

**Ерекшелеп ғұмырын өлшеп берген.
Айткүл Мақсұт қызына.**

Бейбіт күнде қорқыныш неткен ауыр
Қысқа ғұмыр шектеулі туыс бауыр
Алла ісіне не шара қолдан келмес
Батпан жұқ арқалатып кетседе ауыр.

Мәңгі сапар бүгінгі қырық күнің
Қойнауында қара жер өшті үнің
Қол бұлғап қош айтысқан жолаушыдай
Боздатқан ұмытылмас қасірет күнің

Келдің-кеттің өмірге аққу ұшқан
Қысқа ғұмыр өлшеулі жастық құшқан
Естелік мінездерің естен кетпес
Қарс айрылған көкірек сағыныштан

Өмірге құштар едің зерек жолың
Биікке жеткізбедің созған қолың
Тағдырдың тауқыметін арқалатып
Алдымға өзі, жасаған сүйген құлың

Ізгіліктің жолында саналы өскен
Туыс-туған жүгініп ақылшы еткен
Талаптың тауын шағып тас талқан
Асыл жанды аямас тағдыр неткен

Жаның сұлу естелік мәңгілікке
Айта жүрсін деп берген өмірлікке
Сүйген шығар жасаған өзі қалап
Алла берсін сұрағын жеңілдікте

Бақылық мәңгі сапар есік ашқан
Сәбиін күтіп алсын мейір шашқан
Шапағатты сәби нұр анашым деп
Құшақ ашсын айқара сені тосқан

Ұмытылmas естелік өмірдегі
Өлшеулі ғұмыр шіркін шегінбеді
Сусындат кәүсәр сулыбұлағынан
Жұмағын бер пейіштің төріндегі

Ағайын құлақ салши сөзіме зер
Егіз дүние біреуі сүм қара жер
Мезгілсіз қаза берме ұрпақтарға
Бергенінді көпсінбей қайырын бер.

Аласы Мәйда



Боздақтарым кетуде гүлдей солып

Бұл жалған тарылғандай ойланғанға
Тірілердің өзі өлі бүгін таңда
Адамзатқа жазғандай қысқа ғұмыр
Тыныштық болмай қойды-ау шыбын жанға

Соның бірі Қаныбекім жайдарлы
Жарқың бейнең ұмытылмай ойдағы
Бөлектемей өз анаңдай көруші ең
Көз тидіме сұқты көздер қайдағы

Қос аққудай жарасқан айдын көлде
Қалай қидың Жазиды тастап шөлге
Адастырып мәңгілік қыып кеттің
Орның толmas сен шығар биік төрде

Қаныбекім ақ көніл жаның таза
Өмірге құштар болдың қолың соза
Қыршын кеткен боздағым ұмытылмас
Лайықпа еді дәл саған осы қаза

Өмір ағыс дауыл күші соққандай
Есекіреп артта, қалдық бізде оңбай
Сене алмадық жолаушысын күткендей
Неткен тағдыр аямастай бұл қандай

Аңқылдаған жайсаң жүзді елесің
Аямаған тағдырыңа не дерсің
Сен армандал шықпай кеткен белеске
Сүйреп шығар, үрпақ өмір кемесің

Қыршын кетті боздақтар гүлдей солып
Ағайынға қамқоршы ең жүрген шолып
Қараңғыдан қорқытпай шырағын жақ
Екі дүние абройға бірдей жолық

Айлар өтті үнің кетпей құлақтан
Женілдік бер бақый дүние сұрақтан
Амалыңды оңынан бер жазатын
Орын берші бейіштегі жұмақтан

Еріксіз қимасамда қолды жаям
Тән рахаты жаннатта болсын саяң
Қимас достар есінде ұмытылmas
Азаматы абройлы елге аян

Жетпей кеттің өмірдің өресіне
Жазу осы жан бөлек күресуге
Тек артының қайырын бере гөрші
Сөзің өтпес жалғыз хақ төрешіге

Енесі Мәйда

Төртінші бөлім

Мәуелсіз елім

Ұлы жеңіс жетпіс жыл.

Тәуелсіздік елімнің тойлы жылы
 Басқарған қазағымның тұңғыш ұлы
 Ұлы жеңіс жетпіс жыл құтты болсын
 Өтелген кеткенінің барлық құны

Ұлы жеңіс ту тіккен жетпіс жылдық
 Үрпақтарға аңыз жыр өткен сүмдік
 Қан майданнан оралмай ер азамат
 Жұртта қалған аналар мәңгі мұндық.

От кешті қанды қырғын Отан үшін
 Ерлеріміз жұмсады актық күшін
 Бүгінде үрпақтары мақтан еткен
 Майдандағы әкелер ерлік ісін.

Ұлы Жеңіс жетпіс жыл үрпақ өсті
 Ұнтымақты бірлігі түзеп көшті
 Мәңгілік ел Тәуелсіз Қазақстан
 Дүшпанынан қайтарып алды өшті

Ұлы дәуір қазақтың хандығында
 Бесжұз елу-жыл тарих сандығында
 Ұлы шайқас жер үшін хандық дәуір
 Жаңғор-қалмақ қытайдың жарлығында

Жетті бүгін бабалар сөзі өлмей
 Ұлт намысы оянды оты сөнбей
 Абылай асқан асулы белестермен
 Қазақ деген ел шықты биікке өрлей

Қарулы күш қорғаны әділ заңы
 Сапқа түрған сақшылар Отан бағы
 Ұнтымақты бірлігі нығаюда
 Егеменді Тәуелсіз атқан таңы.

Қос мереке елімнің мерей тойы

*Жиырма беске келіпті тәуелсіздік
Президент күнімен құрдас жылдық
Құттықтаймын қос мерей ұлы тойды
Ортақ тағдыр жұлтасқан өмір шындық*

*Екі тағдыр бір ордаға тоғысқан
Кезіктіріп асау толқын ағыстан
Президент тәуелсіздік жыл құрдас
Мәңгілік ел бейбіт өмір табысқан*

*Нұрсұлтан Әбішұлы ұзақ жаса!
Ел тілегі ден саулық абырой қоса.
Көптен күткен қазақтың Тұңғыш ұлы
Алғаш келген өмірге есік аша.*

*Бүгінде мақтанышы, мерейлі елі -
Саясаткер бірліктің еңбек ері.
Ұлты үшін маңдайға берген бағы,
Жасай берсін халқымның кеменгері!*

*Елбасы қызындықты женіп келді,
Халық қолдап бүгінде нақты сенді
Тәуелсіз ел президенті дара тұлға,
Жиырма беске келтірген біздің елді.*

*Биылғы бәрі егіз тәуелсіздік
Жалғасып президент күн бәрі шындық
Мәңгілік ел қатарға сапқа тұрды
Жиырма бес жыл бүгінгі келген теңдік*

Ұлы серпін

Көк байрағы көгінде желбіреген,
Қазақтың рәміздерін негізденген.
Аспанында қыраны қалықтаған,
Шаңырақтың түндігін бабаң тұрген.

Алаш ұлы танытты қазақ елін,
Көз тіктірген Сарыарқа байтақ жерін.
Ұлылардың ұлы ісін ұрпақ жалғап,
Мәңгілік ел ұрандап бастап шебін.

Жоспарлы биіктеген өрге саты,
Тәуелсіздік даңқымен шыққан аты.
Қазақпын деп оянды ар – намысы,
Дініміз бен ортақ тіл ата салты.

Ілгерілеп келсемде ойым еркін,
Шабыттанам көргендеге ауыл көркін.
Сәuletімен дәулеті бірдей дамып,
Болашаққа «Нұрлы жол» ұлы серпін.

Алып қала –Астана

Алып қала қараши сәүләттенген,
Ғажабына бүгінгі кімдер сенген.
Егеменді Тәуелсіз жүрек дұрсіл
Соғып түр Астанада күмбезді үйден.

Күмбезінен шуақ шашып, нұр төккен,
Аспан нұры Бәйтерекке су сепкен.
Алтын орда Хан шатырда бас қосып,
Астанамыз жас болса да сыр шерткен.

Жарқ етті сарыарқада Алтын орда,
Жеткенше не көрмеді, осы жолда.
Алып қала атанды шаһарымыз
Сүкты көзден сақтай гөр, өзің қорға.

Әуелеген Астанада жыр десте,
Түйткілің жоқ, көзің көрді сенбеске.
Ынтымақты бірлігіміз жарасқан,
Сызып қойған болашаққа жол кесте

Жеделдетіп қазірде өсу қарқын,
Жетілдірген ғылыммен істің нарқын.
Хан шаһар ертегідей болған шындық,
Көз жеткізіп сендірген бүгін халқын.

Елім деп Алаш ұлы алға шықты,
Күмбезіне орнаған айшық ғықты.
Қазақ үшін оятып ар-намысын,
Кек байрағы төрінде орнатықты.

Бір сөзбен жеткізе алмас қала көркін,
Таңғалдырып әлемді байтақ еркін
Жылма-жыл ел басының жолдауымен
Орындауда Елбасы берген сертін.

Заманы мен адамы

Алатау, асқар Алтай шыңды қия
Қазақтың қыран құсы салған ұя
Кең байтақ қазақ жері Сарыарқасы
«Мәңгілік Ел» деп жазған Алтын сия

Қазақтың қырыры алыс өте терең
Бола жаздал қалдық-ау, мүлде керег
Бойлауға сол тереңге ойым таяз
Жеткенімше тебіренем жазып өлең

Естен кетпес адасқан 70 жылдық
Мың өліп, мың тірілген болды сұмдық
Бездіріп ата салты, дәстүріңнен
Қазақ атын өшіріп болды құлдық.

Сөз жүйелі дұшпанды бағындырған
Әлімнің хаты өлмеді дастан жырдан
Откен ғасыр аңызы бәрі шындық
Жайсандағарға ертерек қақпан құрған

Торға түскен азұлы ер қыршын кетті
Қолдан жасап зіл-зала ауыр дерпті
Байтақ жері Сарыарқа көз тіктіріп
Дұшпандықпен жіберді қалың өртті.

Сол өрттен талайлардың оты өшті
Есенгіреп жинады әзер есті
Бүгінде кеткен келіп, кемтік толып
Ел мерейлі өркендер ҳалқы өсті.

Бейбіт ел егеменді тәуелсіздік
Қазақ елі айқара ашты түндік
Бой ұсындық Алланың қақтығына
Бір құдырет күш барын енді білдік.

Азап шекті қазақ тіл күрсінгендей
Тарихты ғасырларға жүрді сенбей
Қаза білген ұлы елдің қазынасын
Құдіретті алып күш, терен денгей.

Қазақстан мәңгілік қазақ елі
Сұкты көздер қадалған байтақ жері
Бір құртын бөліп жеген отты жылдар
Көп ұлт пен бауырласқан жомарт тегі.

Бар ұлтпен ел бірлігі бауырласты
Іздемеді аңдысып дүшпан қасты
Көшбасшы Елбасымыз Алаш ұлы
Бейбіт күнді тілеуде аспан асты.

Тәуелсіздік келмеді тектен-текке
Бейнелі көк байрағы желбіреп көкте
Ел үшін жанын қиған қаһарман ер
Тіл қанжарын сермеген мәңгүрт көпке.

Қыршындардың қанымен жазылды ұран
Қазақпын деп қасқайып тұрды қыран
Оқقا тосып кеудесін есерсоққа
Сескенбей қаһармандар тапсырды жан.

Түрлі азаптан бұл қазақ болды қорқақ
Бой көтерді жастары намыс ортақ
Ел есінде Желтоқсан қанды сойқан
Аюандарға есерсоқ болды айтақ.

Қаһарман ерлер рухы биік төрде
Шешілмеген талай сыр жатыр теңде
Судай аққан қанымен боздақтардың
Орнады Тәуелсіздік біздің елде.

Бүгінде бейбіт өмір, жерім байтақ
Көп ұлтты ынтымақты елім ортақ

Жоғары деңгейлі ел қатарына
Қосылды дәүлетті ел жолын байқап.

✓ Дәуірледі бүгінде сәулелі елес
Тілсіз сөйлеп беріп тұр ақыл кеңес
Әлеммен тілдестірген кез келген сәт
Дамыды техникалық алып күрес.

Таңғажайып әлемде өзгерді өмір
Менгере біл - қолында сөйле төгіл
Тәуелсіз Қазақстан байлық көзі
Қазына толы қойнауы ағыл-тегіл.

 Бүгінде тіл дәстүрім шарықтады
Ұлттымның ұзақ болғай берген бағы
Қасиетті ізгілік, имандылық
Ұлттым үшін дін мен тіл «Патша тағы».

✓ Елбасқарар адамы дана болғай
Ұрпақ өссін көргенді өршіл болмай
Ата-баба тілегі осы емес пе
Заман тыныш, ынтымақ бірлік болғай.

Заман емес, өзгерген адам басқа
Қолы жеткен қаратпай кәрі жасқа
Заман басқа болғанмен Ғұмыр қысқа
Алдамшы өмір, тимесін маңдай тасқа.

Бесінші бөлім

Сағмантайдың -300 жылдығы

Арнау

Кезекті сөз берілді арнау ауыр
Армысындар тілекtes туыс бауыр.
Алдарында кәрі ана шығып тұрған
Ел қалаған ақыны Доскей ауыл.

Сәлем бердім баршаға үлкен кіші
Ұлыларын ұлықтау ұрпақ іci
Ұлы дәуір көшпенді ел тағдыры
Ұрпақтарға ертегі көрген түсі.

Бесжұз елу жыл биыл Қазақ хандық
Ертегідей жеткізген бізді таңғып
Мәшін Жүсіп айтқандай қайдан білсін
Алаша хан аргы ата қоршау қарлық

Естіген ұлылардан сөз қозғайын
Айту қыын ол кездің күнмен айын
Бізге жеткен ертегі аңыз тарих
Алаша ханмен Үыз хан бірер жәйін

Алаша хан Алаштың түп нұсқасы
Негізсіз сөз тумайды ең қысқасы
Үыз хан Алла атымен ашқан есік
Өнер сайыс, кигіз үйде от басы

Алашпын деп Қазағым ұрандады
Азаттықта оқقا ұшқан қырандары
Бүгінгіге жеткізген ұлы теңдік
Тілеп кеткен бабалар армандары

Ғалым Әлкей Марғұлан көп зерттеген
Қазақ алғаш тас қашап күн шектеген
Қазынасын қолпарып ұлы дәуір
Ұлылардан ұлағат сөз көптеген

Қазақтың түбі бірге бір ұядан
Дастан жырлар шежірелі әр қиядан
Тектіліктің тамыры терең жатыр
Естісөніз өткенді қариядан.

Деректерге сүйенсек жазба аңыз
Ақтабан шұбырынды кезі нағыз
Батыр тұлға Сармантай асулары
Калмақ қырған атауда-сөздік маңыз

Әбілқайыр, Әбілмәмбет, төресі Жәнібек ер
Бөгенбай, Шындаулетпен тоғысқан жер
Келіс сөзде кеңесші ру басшы
Сол үрпақтан тараған рұлы елі.

Ертегісі хан тәнір өткен шындық
Батыр жырлар оқыдық, өмір құлдық
Ел дауымен жер дауы-ұлы шайқас
Сол кездің Шындаулеттің айтам жыр ғып.

Қызыл тілім жеткенше жазып арнау
Үрпақ тербел өсірген байлан қолбау
Тарих шертер жыршыдай құқығым жоқ
Кезекті сөз айтайын болса қолдау.

Шындаулет деп азан сап қойған аты
Деректерге сүйенсек жазба хаты
Еркелеткен әкесі Сартайым деп
Атауда рұлы ел Сармантай аты.

Ресейлік келісім жіктел кеткен
Қарсы шыққан отаршыл болды өктем
Кенесары хандықтан Абылай асқан
Заманында құфындал шет ел өткен.

Сол кезеңнің батыры ел мақтаны
Тарих дастан қалдырған ел ақ таңы

Ұлы шайқас тарланы Шындаулет би
Ұлы тұлға жорықта шыққан шаңы.

Әбілқайыр хандармен би төреші
Би болысқа құрметті даңқ өресі
Шындаулеттен тараған рұлыш тек
Үрпағынан сөз етем мен келесі.

Бұтақ жайған бәйтерек Арғын баба
Жаз жайлай думанды той, толы саба
Жеті рұлыш атаны қозғасаңыз
Тонның ішкі бауындағы жеңмен жаға.

Сол арғыннан тараған Мейрам сопы
Үшжүздік шежірелі санау шоты
Қуандық, Сүйіндігі бәйбішеден
Қарға тамыр дейтүғын тарихты оқы.

Толғандырар Сармантай арнау жыры
Қылыш тағдыр тауқымет терең сырьы
Әр үрпақтың өшпестей тағдыры бар
Уақыт жетпес талдауға тойда ұлы.

Үшжүз жылдық Сармантай асын бермек
Алыс елден сағынып туыс келмек
Бабалардың тарихын еске алып
Түрлі сайыс думанды ұлы дүрмек.

Қазақ хандық замана асу ғажап
Мың өліп, мың тірілген ұлттым қазақ
Еркіндікте ұлысын ұлықтаған
Сармантай рұлыш елге айтам мадақ.

Қуандықтан тараған текті ата
Батыр, шешен, көсемдік үлгі орта
Есіл мен Нұра бойын қоныстанған
Сарыарқаны жайлаған таулы жота.

**Сармантайдан Өмірзақ өскен әulet
Байлық қонған атақты, ырыс дәulet
Жылқы біткен онжетімың Жұман байға
Құрметтеген ел жұрты барлық әulet.**

*Біржан сал айтқан екен Қуандықты
Көрсетіпті кезінде жуандықты
Ақ қошқар Сайдалының заманында
Бір көлден қырықмың жылқы суартылты.*

**Сол Қуандық баласы Қарпық-Алтай
Алтайдан Мойын тарап өскен шырқай
Аралбай-Сармантай-Өмірзақ батыр
Жаугершілік заманда салған айқай.**

*Таныссам Өмірзақ-Үкі шежіре жырын
Төрт ұлдың бір ұядан білдім сырын
Отаршылдық қысымның құғынынан
Ұрпақтары ұзаған Қытай -Қырым*

**Талай үрпақ жан сауға шет ел асқан
Тауқыметті тағдырды кешті бастан
Бектұрым, Байтұрым, Қөптұрымдар
Ұрпақ үшін үлгі етер жырлы дастан.**

*Бүгінде сол үрпақтар өсіп өнген
Екі елара табысты туған жермен
Оқыған атақ даңқы ғалымдар көп
Текті үрпақпен табысты бүгін келген.*

**Өмірзақтан Тәшмолла әулие абыз
Баласы Әбілхасен дуалы ауыз
Бір атанаң тектісі Әлімшайқы
Емге дәру шипагер елге аңыз.**

*Берілді Тәшекене - мешіт аты
Ұлыларың құрметтеген елдің салты*

Ас берілмек жұз жылдық әулиеге
Жебей жүрсін жалғасқан жұрағатты.

Жұманның бел баласы Тәти абыз
Тектілік текке кетпес айқын нағыз
Үстемдік билік құрған Қоқан хандық
Құдияр ханмен Тәтиден бірер аңыз

Қоныс мекен іздеумен Тәти шыққан
Құдияр ханды тапқырлық сөзден үтқан
Келісімге келтірген сөз байламды
Хан мәнісін ескермей, үәзір үққан.

Тәти шешен тапқырлық сөз шебері
Үәзіrbайқап қалғандай кім не дері
Хан төрінде төсөлген үлкен кілем
Сөзге тиек болғандай бір себебі.

Барма осындай елінде үлкен кілем
Хан сұрағы-қонақтан пейілі кен
Жер көлемін Сарыарқа даласындаі
Үлкендігін көрсетіп кілемге тең.

Бұйымтайын сұраған Құдияр ханға
Тапқырлығы жұмбақты-сөзін барла
Қолтығыңа ал, үш арыс ел жұртый бар
Шет қонсам, жинап берем, берсең жалға.

Тәти сөзін құп алып келісіпті
Естілген сөз, үәзірге болды күпті
Үш арысы үш жүздік қалың жұртый
Ұтылғанын ханға үәзір білдіріпті.

Хан тақсыр ордан ойран, халқың азар
Қоныс етпек үш жүзге күнде базар
Деген Үәзір-Тәтиді қуа шыққан
Орта жолда у беріп, жетті ажал.

Аһ үрдү аңғал батыр алдау соққан
Ажал шіркін келмеді атқан оқтан
Деді де, қоштасты би ел жұртымен
Өкінішпен тоқтады жүрек соққан.

Осындай батыр тұлға өршілі көп
Ерназар-Алшағырлар айтулы тек
Қайратын жаңығандай жауға қайрап
Үрпагына жауынан алсын деп кек.

Шөбересі Байдәulet Доскей ақын
Тұмысынан өнерге болған жақын
Құрмет белгі ордені, өнердің қайраткері
Елі сүйіп көтерген атақ даңқын.

Жамбылдай ақындардың Доскей бірі
Топ жарған айтыскерлік ақын ірі
Ыбрай, Шөже, Біржан сал, Ақан сері
Ортасында шыңдалған сөзі тірі.

Тауқыметін өмірдің жастай тартқан
Көрген азап жетімдік жанға батқан
 Тағдырдың жетегімен ерте есейіп
Шыңдалған шайыр ақын, сөзі оқтан.

Онбес жастан атанған Доскей ақын
Дүбірлі аламанда жазған тақым
Сармантайдан тараған өрендері
Кілең әділ төре би-айтсаң атын.

Көтерген ел еңсесін соғыс жылда
Дем беріп еңбекші ел, ауыр тылда
Қара алтынды байлығын Қарағанды
Ерлерін асқақтатып қосып жырға.

Арқаның құла түзде Төскейі еді
Ақынын ардақтауда Доскей елі

Мерей тойын әр он жыл қарсы алып
Ақынын тірлітер еді, келсе кери.

Тәүелсіздік орнаған Ұлы далам
Әлемге әйгіленді Қазақ балан
Қой үстіне боз торғай жұмыртқалар
Ынтымақты бірлікпен еркін заман.

Қазақ ұлты жинады етек жеңін
Әр қазақтың шежірелі білді тегін
Дінмен тілді, дәстүрлі салт сананы
Ұлы басшы кеменгер келтірді ебін.

Тәүелсіздік еліміз асқақтаған
Бабалардың ізі бар бағыттаған
Орнаған жоқ бейбіт күн тектен-текке
Қазақстан –Мәңгілік, жомарт далан.

Әулие-әмбиелер, батыр-төре
Тектілердің ұрпағы биік өре
Үш жүз жылдық Ұлы той қабыл болсын
Ынтымақты Алты алаш елді жебе.

Бабалардың тарихын ұмытпайық
Дінмен тіл, дәстүр салты болсын лайық
Рұхты бабаларың жебеп жатар
Ұлыларға тағзыым ет, қолды жайып.

Алтыншы бөлім

Жаңа әндер



Ауылым

Ауылым әсем сәүләтті
Береке ырыс дәүләтті
Жалғастырып ата салт
Өсүде үрпақ әүләтті

Қайырмасы

Ауыл ғой сәнім
Ойға алсам бәрін
Үрпақтар шырқа
Ауылдың әнін
Ауылым дархан
Қарбалас әр тан
Білім мен еңбек
Шыңдалған ортаң

Созылған сұлу шоқылар
Табиғат ана бақылар
Бар керегің ауылда
Жоғынды ізде, тауып ал

Қайырмасы

Дүбірлі еңбек атырабы
Жайланау думан шақырады
Сағыныш қой ауылдың
Асыр салған топырағы

Жұлдызды қала

Атақты Қарқаралы Шайтан көлі
Мәдидің қалықтаған ғасыр шері
Бас қосып ақын-жырау сал-серілер
Қоянды жәрменкесі аңызды елі

Қайырмасы

Өзен көл шалқар
Тау киік арқар
Тарихың өшлес
Ғажап қой ~~аттар~~
Сұлулық көркін
Тіл жетпес айттар
Ежелгі аңыз
Дастанды байқар

Мәди әні шырқалған Қарқаралы
Сұлулықтың сылқымын арқалады
Биік шыңы мұнарлы бүлт қондырып
Мәди салған әніндей Арқадағы

Қайырмасы

Қарқаралы сұлулық көркі дара
Табиғаты көз тоймас әсем дала
Жасыл желек жамылып тау мен тасы
Жарқыраған жұлдызы жанған қала

Қайырмасы

Кешегісі-бүгіні шоқ жұлдыздар
Айта келді өткенін жырмен ызғар
Сілкініп Қасым келді туған жерге
Оянды өткен тарих ғасыр жылдар

Тұған жерім аймағым

Тұған жерім аймағым
 Ағызған ырыс қаймағын
 Табиғатың көз тартып
 Бүлдірген, шие сай- бағың

Қайырмасы

Мұнарлы Балқан
 Ән орда ортаң
 Сұлулық келбет
 Шың-құзды арқаң
 Шыңында биік
 Арқар мен киік
 Табиғат ана *Қойтаңдаң*
 Сұлулық жиып

^{тер}
 Тәттімбет күй төккен
 Әуенде сазы тербеткен
 «Балқан тауы» шырқалып
 Жүсіпбек, Илья әндектен

Қайырмасы

Созылған тау жоталы
 Ерекше тарих атаулы
 Үрпағымыз Қазыбек би
 Қөркейген елім қатарлы

Қайырмасы

Тоғыз жолдын торабы
 Жайқалған егін алабы
 Тұған жердің байлығын
 Үрпақтар жалғап барады

Шынарлы тұғаным

Орындаушы Асқарова Майгүл

Шынар биік тұғаның
 Саялыш мекен жыр бағын
 Бірге тұған бауырлас
 Бірліктін-туы ел шағын
 Құрсағы асыл анадан
 Мейір шуақ тараған
 Герінде бар тек кетпес
 Сөз асылыданадан

Қайырмасы

Тұғандарым-ай
 Жаны жомарт бай
 Сендер барда сезінем
 Төрт құбылам сай

Генеу жетпес бауырға
 Асырсал өскен ауылда
 Ел ағасы бүгінгі
 Сыйлы ел-жұрт қауымға
 Қымбат туыс асылы
 Өмірдің көп тосыны
 Үйтқысы бірлік аналар
 Ескере біл осыны

Қайырмасы

Мақтандарым-ай
 Ақ тандарым-ай
 Шабытымды шалқытып
 Жыр ақтардым-ай

Ақыл кені ізгілік
 Жылжиды уақыт күн тізіп
 Алдамшы мына жалғанда
 Жалғауын туыс, алма үзіп
 Тұған биік шынарың

*Бауыр етің сынарын
Сөгілмесін жұбымыз
Тәнірден осы сұрарым*

Қайырмасы

*Туғандарым-ай
Жаны жомарт бай
Сендер барда сезінем
Төрт құбылам сай
Мақтандарым-ай
Ақ тандарым-ай
Шабытымды шалқытып
Жыр ақтардым-ай*

Көзкөргенім асылым

Сөзін жазған М. Жұмашева
Әннін жазған Қ. Мерсалимов

Сатана
Am

Dm E7 Am

Не жетер бірге ос-кең коз-кор-ген - іе,
Ай-қара е-сік-а-шып кез кел-ген - де.

Gm A7 Dm E F E7 C

Са-ти-шап от-кең күн - ді ес-ке ял-саң,
Өз-ге-ріп са-ла бе - рем бір кор ген

Am A A7 Dm G7 C

Коз-кор-ген - ді із-дең, қи-ял-мен жү-кем, Тол-қи-ди жа-нам на-дым-зу-ен тер-де.

Dm E E7

Са-и-ни-ши са - зын тे-бірен-ген шол-дең, қи-ял-дан түр - ман сен-дер - ді

Am Dm E E7 Am

ден. қи-ял-дан түр-ман сен-дер-ді із - дең.

Не жетер бірге өскен көзкөргенге
Айқара есік ашып кез келгенде
Сағынып өткен күнді еске алсам
Өзгеріп сала берем бір көргенде

Қайырмасы

Көзкөргенді іздел
Қиялмен жүз кеп
Толқиды жаным
Назды әуен тербел
Сағыныш сазым
Тебіренген шөлдел
Қиялдал түрмyn
Сендерді іздел

Көтердік ел тағдырын қауымдастып
Жендік біз қыындықты алға басып

Кешегінің көзіндей сыйластарым
Ұмыта алмай келеді қиял ғашық

Қайырмасы

Іздеймін көзкөргенді бәрі қимас
Әткеннің елесіндей орны толмас
Алтынның сынығындаі асылдарым
Жарасқан әзіл-қалжың едік құрдас

Қайырмасы

Кезеңнен бірге асқан қимастарым
Ұлағат парасатпен ақыл дарын
Жол айрық өткелінде тұрсақтағы
Қиял көктеп елестер өткен шағын

Ұландарым сарбазым

Сөзін жазғандар М. Жұмашева

Д. Билялова

Әннін жазған Қ. Мерсалимов

Allegro di Bbm Ebm F
I Бе - ла - шақ - таң | шы -ңы - на ту - үен үш - қан, | Кү - ле -т - те тұр
F? Bbm Abm B? Ebm
са - бал - дар жа - лан - да - ган. | Е - ли ү - шін шың - да - лан қи - ран - да - ри,
G? C? F Bbm Ebm
Кор - гау ү - шін О - па - ни - үи - қан қыс - тан. | қ - си: Ұ - лан - дар - мыз ор - ле - ген,
Ab D? G? Ebm G?
О - па - ни - на айт бер - ген. | Мән - ғіл - лік ел бо - ла - мыз Тау - ел - сіз - дік ел де -
F? Bbm Ebm Ab D? G?
нен. | Ұ - лан - дар - мыз ор - ле - ген. | О - па - ни - на айт бер - ген. | Мән - ғіл - лік ел
Ebm F Bbm
бо - ла - мыз Тау - ел - сіз - дік ел де - ген.
Ebm Bbm
Тау - ел - сіз - дік ел де - ген.

Болашақтың шыңына түлеп үшқан
Күзетте сарбаз, аңдыған дүшпан
Отан үшін шыңдалған қырандары
Қорғаушы шекараны үшқан құстан

Қайырмасы

Ұландарым өрлеген

Дүшпандары сенбеген

Мәңгілік ел боламыз

Тәуелсіздік ел деген

Қанат қағып түледі сарбаздары
Білім шындал оянған намыс-ары
Жоспарлы іс, мақсатты сенім алда
Күтіп тұрған Нұрлы жол асулары

Қайырмасы

Ұланымыз болашақ қырандары
Отан үшін ант берген ұрандары
Ұлт намысын бермеген Қазақстан
Мәңгілік ел бірлігі құралдары

Әкешім

Орындаушы Қаныбекұлы Елдос

Тоқтады жүрек сағатың
 Таусылды ойлап тағатым
 Өзіне ұқсан жүрсемде
 Әкешім жоқ-ау өз атың
 Қамқоршы едің әкешім
 Әке деген ұлы есім
 Өзің берген тәрбие
 Болды бізге демесін

Қайырмасы

Әкешім қорған
 Өмір-ай жалған
 Көтердік сенсіз
 Тағдырды салған
 Өмірді өрдік
 Бәріне көндік
 Орнында әке...
 Анашым сендік

Әкешім асқар белесім
 Жүргендей өшпес елесін
 Қайранда қалды-ау қайығы
 Сүйредік әкем кемесін
 Өзің бол тұрдым кезекке
 Тепкендей болды өзекке
 Үйткені сенің орнында
 Мен тұрганым себеппе

Сыйқырлы сезім.

Сөзіңе қалай сенемін
Басқаны сүйем дегенің
Екеуміз жүрген көшеде
Өкініш өртеп келемін

Қайырмасы

Көріктім-ай
Қалайша сеніппін-ай
Тулаған асau жүрек
Несіне еліктің - ай

Жанарың оттай жайнаған
Сиқырлы сезім айналаң
Қалайша ғана ұмыттың
Жүректі сезім ойнаған

Қайырмасы

Алдамшы сәт жалын ба?
Арбалған менің шағымда
Оятып кеткен сезімді
Қорламашы тағы да

Қайырмасы

Мазасыз ойлар

Ойлар мені деміктіріп сүйреме
Отыргам жоқ тербетіліп күймеде
Сені қуып жете алмадым- тереңсің
Соқтықпай – ақ, жүре берші үндеңе

Қайырмасы

Шаршатқан- ой
Тауқымет қой
Ой - теңіз,
Тереңдесең тұңғирық қой

Күзгі аспан түстес, ойлар торлайсын
Серпілтпейсің соңымнан бір қалмайсын
Тауқыметі адамзаттың сенсіз де
Жетерлік қой, өшиң бар ма, қоймайсын

Қайырмасы

Ойлар мені жетелейсің қиянға
Барін жисам кең кеудеме сияр ма
Еріксіз ақ қағазға жүгінемін
Жинақтап, тұрғандай-ақ ой қиянда

Сезбедім қалай мен бұрын

Көз тоймаған көркіне
Бағынбай барады еркіме
Санаулы күндер қалғанда
Жеткізбей кетті-ау, сертіме

Қайырмасы

Мұнданып жүрек
Қамықты жүдеп
Құлазып көктем
Іздедім тірек

Төгілген сұлу, қос бұрым
Сұлулық берген күн нұрын
Жаныма салдың өшпес дақ
Сезбедім қалай мен бұрын

Қайырмасы

Жаралы жаным жасыған
Кеткенің сезбей қасымнан
Кездесер жерге келмеуің
Күткенің бар-ау, тосыннан

Қайырмасы

Бәбектер әні.
(балалар күніне)

Бал-бұл жүзі жайнаған
Күлкіге толып айналаң
Бұлдіршіндер алаңсыз
Бақыт күнін тойлаған

Қайырмасы
Сәби күлкі сәніміз
Әлди жыры әніміз
Бесік жырын мәнгілік
Ұмытпаймыз бәріміз

Күміс күлкі сыңғыры
Төгілгендей күн нұры.
Ақ бесікте тербелген
Бал бөбегім, қыр гүлі

Қайырмасы:

Алаңсыз өссін бәбектер
Әжелер бізді өбектер
Бұлт торламай аспанын
Шаттыққа толсын жүректер

Қымбат-ау, өмір өткелі.

Орындаушы Қаныбекұлы Елдос

Толқиды өмір өзені
Күткендей қайық кезегі
Соқтықпай өтсе толқынға
Қымбат-ау, өмір өзегі
Құлпырса гүлдер екпелі
Өмірдің қуат сепкені
Егіздеткен бар дүние
Қымбат-ау, өмір өткелі

Қайырмасы

Өмірдің өзегімен
Келеміз кезегімен
Өлшеулі өмір қымбат
Болсада дүние кең

Келмейді өмір тегінге
Жалғауын тапса кейінге
Биқтен құлап сүрінсөң
Өкпелеп жүрме өмірге
Әрқилы өмір өткелі
Алыста қия шеткері
Жалған дүние алдамышы
Қымбат-ау өмір өтпелі.

Қайырмасы

Кембагалдың мұнды

Тұғаннан болған кембагал
Дәрмені жоқ жанбагар
Қол мен аяқ икемсіз
Кінәліні кім табар
Әмірге келдім несіне
Сонда да бердің несібе
Көрмедім ана мейірін
Ілеңтім тағдыр көшіне

Қайырмасы

Жазғанға көндім
Келмейді өлгім
Сыйлаған өмір,
еліме сендім

Домалаттың қаңбақтай
Қол жаюлы-жан жоқтай
Әлмегенге өл балық
Ғұмыр кештім міз бақпай
Жүргендеймін қыырда
Іздеушім болмас жуырда
Алдарқатып өзімді
Соған да жаным дән риза

Наурыз көктем

Қош келді наурыз жыл ерке
Жадырап көктем келді ерте
Дүбіріннен оянған
Тіршілік әуен күй шерте
Жана күнмен жыл басы
Жыл он екі ай құрдасы
Жоралғысы бабалар
Жоспарындаі елбасы

Қайырмасы

Төрле-төрле жана күн
Жаршысындаі жана үн
Ескі кетіп, жанарып
Тенелді бүгін күн мен түн
Төрлете шық төріме
Тасытып ырыс елімде
Желбіресін көк байрақ
Мәңгілік қазақ жерінде

Мерекелер бастауы
Қыз көктем ана қоштауы
Ел тілегі ынтымақ
Ырысқа толса астауы
Қыз көктемі наурыз
Береке бақша бауымыз
Көк тәңірі нұр төгіп
Жібіді жер-су тауымыз.

Қайырмасы

Қасиет қонған елім.

Сөзін жазғандар М. Жұмашева

Әннін жазған Қ. Мерсалимов

Салтанатты,

C, Em, Dm, G, C, B, E⁷,
5, Am, Dm, B, E⁷, G⁷,
9, C к-Сы!, Dm, E, E⁷, Am, Am⁷,
13, F, G⁷, Em, A⁷, F, G, G⁷, C

1. Аясында самал жел,
Рухы биік мерейлі ел.
Құт береке дарыған,
Қойнауы толы қалың ел!

Қайырмасы

Қасиет қонған жерім,
Жігерленген сенім.
Шуағына бөлениген,
Асқақтай бер елім!

2. Ілгері басқан қадамы,
Еңбекте іскер адамы.
Ордасы ұлы тектілер,
Киесі ұстап қаданы.

Қайырмасы

3. Арқаның биік төрінде,
Кең жазира жерінде.
Ынтымағы жарасқан,
Қасиет қонған еліме!

Қайырмасы

Мазмұны

Пікірлер.....	3-4
Сөз бастауы.....	5
Сезім туындылары.....	6-24
Қылыш-қылыш тағдырлар өмір өткелдері.....	25-50
Поззия Әлемі	51-64
Тәуелсіз елім.....	65-72
Сармантайдың -300 жылдығы.....	73-80
Жаңа әндер	81-100

*Теруғе 10.11.16 ж. Пішімі 64x92 1/16. Қағазы офсеттік.
Қаріп түрі "Вердана".
«ФормалПлюс» баспаханасы,
Қарағанды қаласы, Молоков көшесі 106/2.
Тел.: 8 (7212) 40 03 73, 40 03 72.*



Ана жүрек алыптардың алыбы
Бар әлемді сиғызардай қалыбы
Шыбын жанды шүберекке түйіп ал
Иіп тұрған жүйе жүрек тамыры

Ана жүрек жарқыраған таза алтын
Алла ғана шешетін ана нарқын
Өмір-өзен каусары ана бұлақ
Алла қойған тіршілік Ана атын



Жалғыз ақку көлінде мүнайшасын